

Sprawozdanie z uczestnictwa w konferencji Open Culture 2014 – „Putting your collection to work”

Miejsce: Kia Oval, Londyn

Termin: 24-26 czerwca 2014 r.

Materiał opracowano na potrzeby Narodowego Instytutu Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów oraz Narodowego Muzeum Morskiego w Gdańsku.

Opracował: Marcin Kłós

Konsultacje i uwagi (oraz udostępnienie notatek): Magdalena Laine-Zamojska

Data udostępnienia: 2014-07-29

Opublikowano na licencji Creative Commons - Uznanie autorstwa -Użycie niekomercyjne - Na tych samych warunkach 3.0. Unported (CC BY-NC-SA 3.0).

Spis treści.

Dzień pierwszy. 2014-06-24.....	4
Dzień drugi. 2014-06-25	15
09:00-10:00 Rejestracja, stanowiska wystawiennicze firm współpracujących z Collections Trust.....	15
10:00-10:05 Powitanie [Welcome to the conference, Nick Merriman, Director, Manchester Museum and Chair, The Collections Trust].....	15
10:05-10:10 Powitanie [Welcome from the Arts Council England, Scott Furlong, Director of the Acquisition, Exports, Loans and Collections Unit, Arts Council England]	15
10:10-10:40 Szczęśliwa, bezpieczna, podłączona i wolna – dlaczego zarządzanie kolekcją naprawdę ma znaczenie [Happy, safe, connected and free – why Collections Management really matters, Nick Poole, CEO, The Collections Trust]	15
10:40-11:15 Wprowadzanie kolekcji w działanie – międzynarodowa perspektywa [Putting Collections to Work – the International Perspective, Hanna Pennock, Senior Programme Manager, Safe Heritage at the Cultural Heritage Agency (The Netherlands)]	17
11:15-11:45 Prezentacja rozwiązań informatycznych i projektów digitalizacyjnych w części wystawienniczej konferencji oraz krótkie komunikaty [Quickfire Updates] o realizowanych projektach.....	18
11:45-13:00 Panel 1: Umiejętności zarządcze [Management Skills].....	19
11:45-11:50 Wprowadzenie [Jeremy Ensor, Commercial Director, The Ashmolean Museum].....	19
11:50-12:10 Nie wstydząc się tworzenia zabawy, przystępności i wciągających doświadczeń, za które ludzie gotowi są zapłacić: użytkowanie zbiorów do przekształcenia zaangażowania i elastyczności Beamish [Not being ashamed to create fun, popular, and immersive experiences that people will pay for: using collections to transform Beamish’s engagement and resilience, Richard Evans, Director, Beamish, The Living Museum of the North]	19
12:10-12:30 Przedsiębiorcze muzeum [The Entrepreneurial Museum, Anna Brennand, Chief Executive, The Ironbridge Gorge Museum Trust]	22
12:30-12:50 Przemyślenie muzeum [Rethinking the museum, Alex Saint, Director, Creative Tourist Limited].....	24
12:50-13:00 Pytania do prezentacji.....	25
13:00-14:15 Przerwa, stanowiska wystawiennicze firm współpracujących z Collections Trust,	26
14:15-14:45 Krótkie komunikaty o projektach w sektorze, [prowadzenie Shaun Osborne, ICT Manager, The Fitzwilliam Museum]	26
14:45-14:50 Krótka przerwa	30
14:50-15:50 Panel 2: Umiejętności informatyczne [Informatics Skills]	30
14:50-14:55 Wprowadzenie [Shaun Osborne, ICT Manager, The Fitzwilliam Museum].....	30
14:55-15:10 W skrócie ujmując: zarządzanie informacją w muzeum [The long and short of it: Managing museum information, Claire Sussums, Interim Director of Content, Museum of London].....	30

15:10-15:25 Otwieranie archiwum Battersea Arts Centre [<i>Unlocking the Battersea Arts Centre (BAC) Archive, Fontein Aravani, Digital Collections Manager, Battersea Arts Centre</i>]	32
15:25-15:40 Moc standardów: ich rola w scalaniu i odkrywaniu katalogów zbiorów archiwów i manuskryptów British Library [<i>The Power of Standards: their role in the integration and discovery of the catalogues of the British Library's archive and manuscript collections, Bill Stocking, Collections Cataloguing Systems and Processing Manager, The British Library</i>]	33
15:40-15:50 Pytania do prezentacji.....	34
15:50-16:20 Przerwa, stanowiska wystawiennicze firm współpracujących z Collections Trust	34
16:20-17:00 Zarządzanie kolekcją w Victoria & Albert Museum. Strategiczna perspektywa [Collection Management at the Victoria & Albert Museum. A strategic view, Sue Ridley, Director of Conservation and Collections Management, V&A Museum].....	34
17:15-19:15 Wręczenie nagród Collections Trust 2014	36
Dzień trzeci. 2014-06-26.....	38
09:00-09:30 Rejestracja, stanowiska wystawiennicze firm współpracujących z Collections Trust.....	38
09:30-10:00 Kolekcje, nowe szanse i wyzwania [Collections, new opportunities and challenges, Sir Peter Bazalgette, Chair, Arts Council England]	38
10:00-11:00 OpenCulture Unconference.....	42
11:00-11:30 Przerwa, stanowiska wystawiennicze firm współpracujących z Collections Trust	47
11:30-13:00 Panel 1: Umiejętności cyfrowe [Digital Skills].....	47
11:30-11:35 Wprowadzenie [<i>Abhay Adikhari, Digital Strategist, Dhyaan Design</i>]	47
11:35-11:55 Przepraszam, ale to jest bardziej skomplikowane! [<i>Sorry, it's more complicated than that, David Walsh, Head of Digital Collections, IWM</i>].....	47
11:55-12:15 Budowanie 3D w praktyce zarządzania zbiorami [<i>Building 3D into your Collections Management Practice, Chris Vastenhound, Project Coordinator, Royal Museums of Art and History, Brussels</i>]	48
12:15-12:35 Budowanie DAM w praktyce zarządzania zbiorami [<i>Building DAM into your Collections Management Practice, Tom Bilson, Head of Digital Media, Courtauld Institute of Art</i>]	48
12:35-13:00 Pytania do prezentacji.....	49
13:00-14:30 Przerwa, stanowiska wystawiennicze firm współpracujących z Collections Trust,	50
14:30-15:00 Projects Updates: Collections.....	50
15:00-15:20 Krótka przerwa	51
15:20-16:20 Wielka debata o zbiorach [Great Collections Debate].....	51
16:20-16:30 Uwagi podsumowujące i pożegnanie [Concluding remarks and farewell]	53
16:30 Zakończenie konferencji [Conference Ends]	53
Część wystawienniczo-targowa.....	54
Wnioski.....	64

Dzień pierwszy. 2014-06-24

Trzecie doroczne spotkanie Grupy SPECTRUM.

Spotkanie miało charakter roboczy. Uczestnicy przedstawili się z imienia i nazwiska oraz instytucje które reprezentują. Obecne były osoby z państw europejskich (głównie Wielka Brytania oraz Norwegia, Finlandia, Niemcy, Holandia, Dania) ale również i z miejsc tak odległych geograficznie jak Australia.

Powitanie i prezentacja dorobku SPECTRUM

Prezentacja na ten temat jest dostępna online pod adresem <http://www.slideshare.net/collectionstrust/celebrating-spectrum-at-20>

Na wstępie podkreślono, że SPECTRUM obchodzi w 2014 roku jubileusz dwudziestolecia i jako jego trzy najważniejsze cechy wskazano:

- Odpowiada potrzebom odbiorców
- Darmowy
- Ma na celu zapewnić odpowiedni poziom zarządzania kolekcją

Nick Poole (dyrektor generalny Collections Trust) stwierdził z zadowoleniem, że SPECTRUM przyczynia się do tworzenia globalnej wspólnoty najlepszych praktyk i jest czymś więcej niż tylko standard, bowiem przyczynia się do tworzenia globalnej społeczności wspólnie pracującej żeby odpowiedzieć potrzebom przyszłości. Stale poszerza się grupa narodowych partnerów (Alex Dawson koordynująca rozwój SPECTRUM wspomniała o rozmowach z Polską); obecnie prowadzone są rozmowy z Japonią, Turcją, Chinami, Ukrainą i Katarzem. W okresie 2013 i 2014 roku partnerstwo narodowe zawarły: Norwegia, Szwecja, Finlandia, Brazylia.

Fot.1. Nick Poole z Collections Trust omawia standard SPECTRUM (fot. M. Kłós).

Nick Poole przeprowadził przegląd miejsc, które odwiedził w związku z promowaniem SPECTRUM, kładąc szczególny nacisk na: Norwegię (3 wizyty w ostatnim roku), Brazylię, Portugalię, Niemcy i RPA.

Podkreślił również rolę narodowych partnerów, którzy wprowadzają Spectrum w swoich krajach i przyczyniają się do jego rozwoju. Kończąc ten wątek podziękował za wspólny wysiłek i współpracę.

Następnie podkreślił rolę partnerstwa z przedsiębiorstwami prywatnymi, które zasilają opłatami za partnerstwo budżet Collections Trust i pomagają utrzymywać i rozwijać SPECTRUM. Z tego względu istotnym działaniem Collections Trust jest wspieranie przedsiębiorstw, aby wspierały SPECTRUM. Posiadanie standardu, którego nie stosują dostawcy oprogramowania jest bezcelowe.

W związku z jubileuszem i jak można wnioskować dość dynamicznym rozwojem Collections Trust pod kierownictwem Nick'a Poola, w dniu spotkania otwarto nową stronę Collections Trust, scalając dwie dotychczasowe strony: Collections Link i Collections Trust. Według twórców, nowa strona posiada znacznie lepszy i bardziej intuicyjny Front End.

Fot.2. Alex Dawson z Collections Trust omawia przyszłość SPECTRUM (fot. M. Kłos).

W kolejnym wystąpieniu Alex Dawson (odpowiedzialna za rozwój standardu w Collections Trust) zwróciła uwagę na znaczenie opracowania ram kompetencji dla specjalistów w sektorze muzealnym. Jest to zadanie nad którym pracuje od ponad roku. Wśród kluczowych wyzwań stojących przed branżą muzealną wskazała między innymi:

- Robić więcej za mniej
- Otwierać zbiory dla publiczności
- Zapewniać/Utrzymywać odpowiedzialność i publiczne zaufanie
- Realizować najlepsze praktyki w sprawowaniu pieczy nad zbiorami
- Pozostawać istotnym, ekscytującym i nowatorskim.

Ponadto wskazała kluczowe pytania dla trzech głównych aspektów rozwoju SPECTRUM:

Strategia.

- Jaki jest nasz plan na przyszłość?
- W jaki sposób zamierzamy osiągnąć naszą wizję?
- Informacja zwrotna – jak się sprawdza standard?

Organizacja.

- Globalna wspólnota?
- Jak możemy zorganizować naszą pracę?
- Jak możemy uniknąć powielenia prac („wywarzania otwartych drzwi”)?

Zagadnienia Techniczne.

- Jakie są wyzwania techniczne?
- Jakie są wyzwania wynikające z COPE?
- Jak poradzimy sobie z integracją DAM?

Sprawozdania partnerów narodowych

W tej części spotkania głos zabrali przedstawiciele 6 z 8 narodowych partnerów:

➤ **Szwecja**

Anike Carlsson, Swedish National Heritage Board, Visby

W Szwecji narodowym koordynatorem dla digitalizacji jest DIGISAM zorganizowany i finansowany przez rząd Szwecji. Siedzibą jest Archiwum Narodowe.

Istotnym elementem wdrażania SPECTRUM w Szwecji jest współpraca ze Szwedzkim Związkiem Muzeów <http://www.sverigesmuseer.se/english/>.

Tłumaczenie SPECTRUM rozpoczęto w Szwecji w 2013 roku. W tym celu utworzono dwie grupy robocze: grupę tłumaczy i grupę referencyjną. Pierwsza przygotowała surowe tłumaczenie, które następnie opublikowano na Google Drive, po czym obie grupy rozpoczęły pracę nad wersją roboczą. Grupy pracują niezależnie, a każda z nich liczy 10-12 osób. W każdej z grup są reprezentanci różnego rodzaju muzeów – muzeów państwowych, regionalnych, lokalnych i prywatnych. Proces jest bardzo czasochłonny, a grupy muszą pozostawać w stałym kontakcie i porozumiewać się i dyskutować o poszczególnych zagadnieniach. Po zakończeniu tłumaczeń, standard będzie poddany testowaniu w muzeach. Tłumaczenie Załącznika 1 zostanie zrealizowane w drugiej kolejności.

Kontakt: Annika.Carlsson@raa.se

➤ Finlandia

Leena Furu, National Board of Antiquities of Finland, Museum Association

W ramach czteroletniego projektu, realizowanego w latach 2011-2015 6 osób: dwóch specjalistów z zakresu IT, koordynator, inwentaryzator, specjalista z zakresu komunikacji oraz kierownik projektu, prowadzą prace nad katalogowaniem w fińskich muzeach. Głównym koordynatorem projektu jest Finnish National Board of Antiquities (<http://www.nba.fi/fi/index>), realizowany jest także przy współpracy z Fińskim Związkiem Muzeów <http://www.museoliitto.fi/en.php>. Powodem rozpoczęcia prac nad powszechnym systemem katalogowania zbiorów były:

- wcześniejsze projekty, w tym zwłaszcza narodowa biblioteka cyfrowa będąca fińskim odpowiednikiem Europeany, w której wystąpiły bardzo duże problemy z transferem danych;
- funkcjonowanie dużej liczby Collections Management Systems (CMS) – Leena Furu wskazała liczbę ponad 300 takich systemów – przy czym tak duża liczba wynika z definicji „systemu” – do których zaliczane są także wszelkiego rodzaju formularze, arkusze kalkulacyjne, itp.;
- brak wytycznych jak katalogować zbiory w Finlandii.

Przyjęto, że SPECTRUM stanowi podstawę instrukcji katalogowania w fińskich muzeach – nie stanowi natomiast fińskiego SPECTRUM 4.0.

W pracach uczestniczyło 16 specjalistów z muzeów, którzy brali udział w comiesięcznych warsztatach. Dodatkowo w pracach można było uczestniczyć online, komentując prace innych specjalistów – forma „grupy komentującej”.

Dotychczas przeanalizowano wszystkie jednostki informacji. Ponadto odbyły się już 22 szkolenia (*training days*) w całej Finlandii. Zebrano również informację zwrotną (*feedback*) odnośnie obecnej wersji i przewiduje się przygotowanie uaktualnionego SPECTRUM. Ponadto z pomocą Szwedów dokumenty są tłumaczone na język szwedzki, który jest drugim językiem urzędowym w Finlandii.

Finowie na szczeblu krajowym wybrali ZETCOM jako dostawcę systemu informatycznego na potrzeby ewidencjonowania i zarządzania kolekcjami.

Różnice w stosunku do oryginalnej wersji SPECTRUM 4.0:

- dodano 32 nowe jednostki informacji, np. odnoszące się do dźwięku;
- pominięto 67 już istniejące jednostki informacji;
- dodano zamknięte listy haseł (*termlists*), które zostały stworzone w oparciu o terminy uzyskane ze wszystkich muzeów;
- przygotowano 5 wersji dokumentu SPECTRUM uzupełnione o przykłady dla 5 rodzajów zbiorów, w tym: fotograficznych i audiowizualnych. Jest to te same tłumaczenie dokumentu, które jest uzupełnione adekwatnymi dla każdej grupy przykładami. Materiały mogą być ściągnięte ze strony i wydrukowane jako „podręczniki”. Stworzona jest także strona online z instrukcjami <http://www.luettelointiohje.fi>.

Fot.3. Uroczyste podpisanie partnerstwa narodowego z Finlandią (fot. M. Kłos).

➤ Holandia

Alexandra van Kleef, Cultural Heritage Agency of the Netherlands (Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed)

Cultural Heritage Agency of the Netherlands (<http://www.culturalheritageagency.nl/en>) jest narodowym partnerem SPECTRUM. Instytucja zatrudnia 356 pracowników i stanowi część holenderskiego Ministerstwa Edukacji, Kultury i Nauki (<http://www.government.nl/ministries/ocw>).

Pierwsze holenderskie tłumaczenie SPECTRUM przeprowadzono w 2008 roku tłumacząc wersję 3.1. Tłumaczenie to określane jest mianem SPECTRUM-N 1.0. W ramach tego tłumaczenia przeprowadzono lokalizację standardu pod względem obowiązujących aktów prawnych. W kolejnych latach przeprowadzono ankietę wśród muzeów z zapytaniem co sądzą o SPECTRUM. Wśród odpowiedzi dominowały dwie: standard jest zbyt trudny, potrzebne są szkolenia. W 2012 roku przeprowadzono tłumaczenie SPECTRUM 4.0

Standard SPECTRUM jest silnie zalecany do stosowania w muzeach, nie jest on jednak obowiązkowy. Cultural Heritage Agency of the Netherlands podjęło się działania nazwanego "Tools on Tour", którego celem jest powiązanie SPECTRUM ze wszystkimi innymi instrukcjami jakie wytworzyła wspomniana instytucja. W ramach tych działań organizowane są:

- wydarzenia dla dyrektorów i kadry zarządzającej instytucją;
- szkolenia dla specjalistów;
- spotkania z wolontariuszami, którzy odgrywają kluczową rolę w holenderskich muzeach.

Dodatkowo, odbywają się spotkania międzynarodowe, między innymi z Norwegami, Estończykami, Czechami, a nawet reprezentantami Indonezji.

Holendrzy aktywnie promują przyjęcie do procedur SPECTRUM procedury wymagań i przeprowadzania dokumentacji fotograficznej zbiorów, wypracowanej w Rijksmuseum. W trakcie konferencji odbyła się prezentacja procedury, jednakże była ona dość ogólnikowa. Z wyjaśnień wynika, że procedura ta obejmuje proces wytworzenia wizerunku wraz z kontrolą jakości i zarządzaniem barwami.

Ponadto sprawozdawczyni z Holandii wskazała na niewystarczalność procedur SPECTRUM dla działań:

- Due Diligence (objaśnienie http://pl.wikipedia.org/wiki/Due_diligence)

- Dzieł sztuki typu „Born Digital”

- Masowej deakcesji

Informacje o standardzie w wersji holenderskiej znajdują się pod tym linkiem: <http://cultureelerfgoed.nl/dossiers/spectrum>

Kontakt: A.van.kleef@cultureelerfgoed.nl

➤ Portugalia i Brazylia

*Alexander Matos, Science Museum of the University of Coimbra (<http://www.museudaciencia.pt/>),
Sistemas do Futuro, Ltd., Portugalia*

Prezentację przedstawił Nick Poole w zastępstwie Alexandra Matosa, który w związku z opóźnieniem lotu dotarł dopiero w późniejszej części spotkania. Alexander Matos był głównym tłumaczem standardu na portugalski. Opis „portugalskiej ścieżki” zawarto w sprawozdaniu z konferencji Open Culture 2013, gdy portugalski sprawozdawca omówił prace nad standardem.

SPECTRUM zostanie „uruchomione” w październiku w Sao Paulo przez Governo do Estado de Sao Paulo Secretaria da Cultura (<http://www.cultura.sp.gov.br/>), Instituto de Arte Contemporanea (<http://iacbrasil.org.br/>) oraz Pinacoteca do Estado de Sao Paulo (<http://www.pinacoteca.org.br/pinacoteca-pt/>).

Obecnie prowadzone są prace nad tłumaczeniem DAM (ang. Digital Asset Management), a SPECTRUM 4.0 dystrybuowane jest w formie papierowej i cyfrowej.

Wśród głównych potrzeb wskazano: warsztaty, kadrę wykładowców oraz konieczność pełnego przeglądu wymaganych informacji w SPECTRUM (*Information requirements*).

W zakończeniu zwrócono również uwagę, że niezbędne jest opracowanie słowników w języku portugalskim, z których będzie mogło korzystać 210 mln ludzi na świecie, w szczególności w państwach, w których język portugalski jest językiem urzędowym: Angola, Brazylia, Republika Zielonego Przylądka, Gwinea Bissau, Mozambik, Portugalia, Timor Wschodni, Wyspa Świętego Tomasza, Wyspa Książęca.

➤ Norwegia

Bård Bie-Larsen, Arts Council Norway, Kulturradet (<http://kulturradet.no/english>)

Arts Council Norway zatrudnia 120 pracowników i stanowi główny organ wykonawczy polityki rządu w zakresie kultury. Sekcja dla muzeów liczy 12 pracowników.

Stan sektora muzealnego w Norwegii:

- W Norwegii opracowano Białą Księgę dla sektora muzealnego pod tytułem „Museum for the future”
- Z analiz przeprowadzonych dla 2013 roku wynika, że w 129 muzeach (dla 80 z nich organizatorem jest ministerstwo) miało miejsce 10,9 mln wizyt, co stanowi 2,14 wizyty per capita;
- prowadzone są warsztaty i debaty;
- w 2013 roku rozpoczęto przygotowania do tłumaczenia SPECTRUM, w tym celu zorganizowano ankietę w muzeach.

W ankiecie przesłanej do muzeów odnośnie SPECTRUM przyjęto czterostopniowy system ocen, gdzie 1 oznaczało niezgodność z stosowanymi praktykami, a 4 zgodność/pełne dopasowanie. Przygotowano 13 pytań ocenianych w trzech kategoriach: ważność, praktyka, [nie zanotowano 3 kategorii]. Główne wnioski wynikające z ankiety:

- Spectrum jest ważne
- Spectrum jest właściwym narzędziem

Wyzwania:

- brak kadry
- brak zdolności
- brak wsparcia informatycznego dla systemów

Na podstawie analiz i ankiet zidentyfikowano również dwie kluczowe trudności, określone poniższymi skrótami:

EXP – [pracownik posiada] doświadczenie, ale [ma] brak zdolności (*Expertise, but lack capacity*)

CAP – [pracownik posiada] zdolności, ale [ma] brak doświadczenia (*Capacity, but lack expertise*)

W latach 2013-2015 prowadzone jest robocze tłumaczenie standardu. Standard zostanie opublikowany w 2015 roku. Sprawdzona zostanie także jakość wykonanego tłumaczenia.

Kontakt: bard.bie-larsen@kulturradet.no

Podsumowując poszczególne wystąpienia Alex Dawson stwierdziła, że przy okazji prac nad SPECTRUM muzea gromadzą bardzo dużo danych statystycznych, które mogą mieć zastosowanie do różnych celów oraz postawiła pytanie: jak jako wspólnota będziemy współpracować aby czerpać korzyść z przeprowadzonych tłumaczeń krajowych i zrodzonych w ich trakcie pytań i wątpliwości?

SPECTRUM COMMUNITY

Część spotkania poświęcona SPECTRUM COMMUNITY, podczas której odniesiono się do podziału jaki przeprowadzono 2 lata temu (partner, partner krajowy) oraz przypomniano, że Partner Scheme (Schemat Partnerstwa komercyjnego) funkcjonuje już od 9 lat. W ramach partnerstwa komercyjnego Collections Trust współpracuje z 17 partnerami dysponującymi 20 systemami informatycznymi. Nick Poole poinformował, że Axiell AB wykupił Adlib, Solago i KE Software (więcej o tym: <http://www.collectionstrust.org.uk/latest-posts/joint-statement-acquisition-of-adlib-information-systems-selago-by-axiell-alm>), zapewniając jednocześnie, że systemy dystrybuowane przez te firmy będą podtrzymywane przez co najmniej kolejne 5 lat.

Następnie wspomniano o nowym sposobie przeprowadzania wyszukiwania systemu zarządzania kolekcją (Choose a CMS) na nowej stronie Collections Trust oraz SPECTRUM DAM Scheme (DAM – Digital Asset Management) wydanym w 2014 roku, który uzyskały już 4 systemy: Extensis, KE, Me Lookatme, System Simulations. Wspomniane 4 przedsiębiorstwa są partnerami Collections Trust w zakresie SPECTRUM DAM, co oznacza, że posiadają licencje na użytkownię SPECTRUM DAM w gamie swoich produktów i w ramach ich marketingu. W związku z dużym zapotrzebowaniem na rozwiązania DAM, na stronie Collections Trust będą publikowane informacje o tym jak partnerzy integrują DAM do systemów (Choose a DAM). Dodatkowo utworzono DAM Group na LinkedIn.

Praca w grupach

We wstępie do tej części spotkania Alex Dawson przedstawiła swoje 4 zasady dotyczące SPECTRUM:

1. SPECTRUM jest pożyteczne dla użytkowników kolekcji
2. SPECTRUM jest praktyką (uchwycenie praktyki w standard)
3. SPECTRUM oparte jest na współpracy społeczności
4. SPECTRUM jest darmowe na użytek niekomercyjny

Uczestników spotkania podzielono na 3 grupy, których zadaniem był określenie serii kolejnych kroków/działań lub co najmniej wskazanie priorytetów:

Grupa 1: wyrażenie walorów SPECTRUM

Grupa 2: organizacja rozwoju standardu SPECTRUM

Grupa 3: rozwój standardu SPECTRUM

Grupy pracowały przez około 40 minut po czym prezentowały efekty prac.

Prezentacja wyników:

Grupa 1

1. Walory (korzyści) wynikające z stosowania SPECTRUM:

a) wewnętrzne:

- rozwój umiejętności kadry
- wzrost odkrywania wartości kolekcji
- nadaje kształt działaniom i procesom w muzeum

b) zewnętrzne:

- wzrost zaufania dla muzeum

- większa efektywność wydatkowania publicznych środków
- zaufanie publiczne dla roli/funkcji muzeum

c) wspólne:

- zachowanie równowagi między praktyką i standardem
- dzielenie/udostępnianie, wyzwania i rozwój

2. Rola SPECTRUM.

SPECTRUM należy do społeczności, która tworzy sieć (ang. *network*) najlepszych praktyk.

3. Segmentowanie odbiorców, do których adresujemy informacje.

Zidentyfikowane problemy:

- a) brak narzędzi do przeprowadzania samooceny dla muzeów;
- b) kadra zarządzająca – zdarza się, że działa przeciw korzyści publicznej (publicznemu pożytkowi) np. ograniczając dostęp publiczny do kolekcji;
- c) organizatorzy powinni wymagać dowodów dobrego zarządzania w instytucji/muzeum.

Proponowane rozwiązania:

- a) Stworzenie narzędzia samooceny dla muzeów (*Benchmarking Tool*)
- b) Wsparcie Kadry Zarządzającej, które należy uzyskać poprzez zapewnienie lepszego zrozumienia SPECTRUM i zasadności jego stosowania
- c) Model najlepszych praktyk (stosowanie znaku Kitemark używanego jako znak sprawdzonej jakości przez British Standard Institution – więcej o znaku na stronie: <http://www.kitemark.com/index.php>)

Grupa 2

Przesłanki do dalszego rozwoju:

- SPECTRUM osiągnęło już masę krytyczną partnerów
- poszczególni partnerzy nadali kontekst kulturowy poszczególnych państw/nacji.

Zagrożenie: dużo niezależnych grup, które idą własną drogą, w efekcie istnieje ryzyko „rozejścia standardu” na wiele podstandardów.

Rozwiązanie: opracowanie wersji międzynarodowej, która będzie stanowiła wersję minimalną dla środowiska międzynarodowego. W takim modelu partnerzy krajowi mogą dodawać własne rozwinięcia do modelu krajowego.

W celu wdrożenia wskazanego rozwiązanie niezbędne jest opracowanie i uruchomienie mechanizmu działania, przy założeniu że praca będzie prowadzona całorocznie a nie w ramach 2 spotkań do roku. Praca powinna opierać się na wysyłaniu propozycji przez partnerów i wspólnie realizowanej weryfikacji propozycji. Ponadto istnieje kwestia różnej interpretacji na poziomie krajowym, stąd potrzeba weryfikacji i ujednoczenia dla: unikalnych identyfikatorów (obiektów), semantyki i elementów procedur.

Zaleca się wprowadzenia różnych poziomów dla poszczególnych elementów SPECTRUM: obowiązkowe, zalecane, opcjonalne.

Grupa 3.

Ze względu na liczebność, Grupa 3 została podzielona na dwa stoły, które doszły do odrębnych wniosków.

❖ Stół 1:

Wysoki priorytet:

- Przegląd i ocena treści SPECTRUM 4.0 w odpowiedzi na zgłoszenia/informacje zwrotne od społeczności
- Integracja standardu z PAS 197: Code of practice for cultural collections management
- Integracja z SPECTRUM DAM
- Nowe procedury: Racjonalizacja, Przegląd kolekcji; Holenderska procedura fotograficzne
- Identyfikator na potrzeby Open Linked Data

Średni priorytet:

- Mapowanie jednostek SPECTRUM do CIDOC CRM wdrażając zasadę „Stwórz raz publikuj wszędzie” (*Create Once Publish Everywhere (COPE)*)
- Nowe podejście do wybranych procedur – Holandia pracuje nad Zarządzaniem Ryzykiem (*Risk Management*), wypożyczeniach do i z (*Loans In and Out*)
- Mapowanie na inne standardy

Niski priorytet:

- Opracowanie przepływu procedur przy użyciu standardów modelowania biznesowego

Niesprecyzowane:

- Noty dopasowujące standard do konkretnych potrzeb instytucji
- Separacja danych ogólnych (charakterystycznych dla poszczególnych typów) od danych szczegółowych (charakterystycznych dla poszczególnych obiektów)

❖ Stół 2:

Wysoki priorytet:

- Przegląd i ocena treści SPECTRUM 4.0 w odpowiedzi na zgłoszenia/informacje zwrotne od społeczności
- Mapowanie jednostek SPECTRUM do CIDOC CRM wdrażając zasadę „Stwórz raz publikuj wszędzie” (*Create Once Publish Everywhere (COPE)*)
- Opracowanie przepływu procedur przy użyciu standardów modelowania biznesowego

Średni priorytet:

- Integracja z SPECTRUM DAM
- Nowe procedury: Racjonalizacja, Przegląd kolekcji; Holenderska procedura fotograficzne
- Nowe podejście do wybranych procedur – Holandia pracuje nad Zarządzaniem Ryzykiem (*Risk Management*), wypożyczeniach do i z (*Loans In and Out*)

Niski priorytet:

- Integracja standardu z PAS 197: Code of practice for cultural collections management
- Mapowanie na inne standardy

Nie przydzielono (w związku z niezrozumieniem zawartej idei):

- Separacja danych ogólnych (charakterystycznych dla poszczególnych typów) od danych szczegółowych (charakterystycznych dla poszczególnych obiektów)
- Noty dopasowujące standard do konkretnych potrzeb instytucji

Wnioski końcowe

W podsumowaniu spotkania Alex Dawson podkreśliła następujące kwestie:

1. Istnieje silna potrzeba przeorganizowania zarządzania SPECTRUM w związku z rozwojem liczby partnerów krajowych i ich aktywnością.
2. Niezbędne jest zaangażowanie środowiska w budowę SPECTRUM 5.0
3. Nadszedł czas aby uczynić SPECTRUM standardem społecznościowym, a nie Collections Trust
4. Jest potrzeba organizacji wspólnej wymiany uwag/propozycji wraz z możliwością ich oceny.

Na tym zakończono spotkanie.

Dzień drugi. 2014-06-25

09:00-10:00 Rejestracja, stanowiska wystawiennicze firm współpracujących z Collections Trust,

Standardowa rejestracja. Osoby w rejestracji były dostępne do pomocy przez cały czas trwania konferencji.

Rejestracja na konferencję odbywała się z kilkumiesięcznym wyprzedzeniem (od stycznia) za pośrednictwem systemu Eventbrite (www.eventbrite.com).

10:00-10:05 Powitanie [Welcome to the conference, Nick Merriman, Director, Manchester Museum and Chair, The Collections Trust]

Powitanie wygłoszone przez Nicka Merrimana, przewodniczącego Collections Trust.

10:05-10:10 Powitanie [Welcome from the Arts Council England, Scott Furlong, Director of the Acquisition, Exports, Loans and Collections Unit, Arts Council England]

W swoim krótkim powitaniu Scott Furlong podkreślił rolę standardu w kontekście zarządzania zbiorami oraz zarządzania ryzykiem. Wskazał także problem cięć budżetowych w sektorze kultury o 5%, a także na znaczenie konferencji Open Culture, podczas której w 2013 roku zwrócono uwagę na ważne elementy związane z kolekcją. Trzy kluczowe obszary działania w obszarze dziedzictwa kulturowego to: maksymalizacja dostępu do kolekcji, współpraca i inwestowanie w wiedzę i doświadczenie. Arts Council England wspiera aktywnie Collections Trust, ponieważ odgrywa ono dużą rolę w realizacji wskazanych celów, a zwłaszcza w zakresie propagowania umiejętności i najlepszych praktyk.

Kończąc zachęcił do odwiedzania nowej strony Collections Trust, która w jego opinii jest jeszcze lepsza i bardziej intuicyjna niż poprzednia.

10:10-10:40 Szczęśliwa, bezpieczna, podłączona i wolna - dlaczego zarządzanie kolekcją naprawdę ma znaczenie [Happy, safe, connected and free - why Collections Management really matters, Nick Poole, CEO, The Collections Trust]

W okresie dziesięciu lat kierowania Collections Trust Nick Poole odwiedził setki muzeów na całym świecie – w wystąpieniu wybrał 8 obiektów i miejsc, które w jego ocenie definiują misję muzeów i rolę jaką odgrywają dla społeczeństwa.

W opinii Nicka Poole'a muzea i muzealia w nich gromadzone służą doświadczaniu czegoś pierwszy raz, na rozumieniu przeszłości, jednocześnie muzea dotyczą przyszłości, bowiem jest ona następstwem przeszłości.

Wśród wskazanych 8 miejsc znalazły się:

1. Science Museum London (Anglia) – maszyna różnicowa Charlesa Babbage’a jako przykład idei, która natchnęła przyszłe pokolenia, przy czym sama maszyna została zbudowana wiele lat po śmierci twórcy innowacyjnego projektu; obecnie realizowany jest projekt budowy maszyny analitycznej, którą uważa się za pierwowzór komputera (<http://www.sciencemuseum.org.uk/onlinestuff/stories/babbage.aspx?keywords=charles>)
2. Science Museum of the University of Coimbra (Portugalia) – przykład niezwyklej ekspozycji obiektów techniki wciągająca zwiedzającego w interakcję (<http://www.museudaciencia.pt/>)
3. Albert Nuthuli Museum (Republika Południowej Afryki) – miejsca życia znamienitych ludzi są niezwyklej miejscami refleksji i inspiracji dla tych którzy je odwiedzają; (<http://www.southafrica.net/za/en/articles/entry/article-southafrica.net-the-luthuli-museum>)
4. Documentation Centre Nazi Party Rally Grounds (Niemcy) – społeczeństwo powierza muzeom i archiwom pieczę nad swymi najbardziej bolesnymi wspomnieniami, ponieważ specjaliści w nich zatrudnieni robią to profesjonalnie i są w stanie sprostać powierzonemu zadaniu (<http://museums.nuremberg.de/documentation-centre/>)
5. The Smithsonians (Stany Zjednoczone Ameryki Północnej) – jako przykład myślenia, że w kwestii dostępu do kolekcji, przyszłość jest zarówno cyfrowa jak i materialna, realizowana przy użyciu najlepszych i najbardziej inspirujących narzędzi (<http://www.si.edu/About>)
6. Narodni muzej u Beogradu (Serbia) – przykład muzeum jako miejsca ponownego odkrywania tożsamości narodowej, znaczenia miejsc kultury i kolekcji dla społeczności (<http://www.narodnimuzej.rs/>)
7. National Archives of the Netherlands, Hague (Holandia) – jako przykład realizacji wspólnego celu, zjednoczenia w roli pełnionej dla społeczeństwa (<http://en.nationaalarchief.nl/>)
8. Bowes Museum (Anglia) – siedziba konferencji w 2004 roku, stanowiącej przykład tworzenia wspólnoty wymiany doświadczeń i myśli pośród specjalistów zaangażowanych w dziedzictwo kulturowe (<http://www.thebowesmuseum.org.uk/>).

Celem działań podejmowanych przez Collections Trust jest dążenie do tego, aby kolekcje były dobrze zarządzane, udostępniane i upowszechniane, aby w jak najszerszym stopniu mogło z nich korzystać społeczeństwo. Realizując konsekwentnie tę politykę przez ostatnie 20 lat, między innymi poprzez upowszechniania standardu SPECTRUM, udało się stworzyć liczną społeczność użytkowników, skupiającą 23000 muzeów oraz 7600 zarejestrowanych użytkowników.

Wśród przykładów promowanego udostępniania przez Collections Trust Nick Poole wskazał serwis Culture Grid (<http://www.culturegrid.org.uk/about/>), na którym obecnie prezentowane są trzy miliony obiektów. Znaczenie zastosowania technologii cyfrowych w sektorze kultury wskazuje również liczba pobrań w Wielkiej Brytanii aplikacji Museums UK App – którą dotychczas ściągnęło ponad 1,5 mln użytkowników [prawdopodobnie mowa o aplikacji prezentowanej w 2013 roku, wyprodukowanej przez Słoweńską firmę Semantika d.o.o. <http://semantika.si/https://play.google.com/store/apps/details?id=si.semantika.museums.nat.uk>].

Kończąc swoje wystąpienie, Nick Poole podkreślił że istnieje ścisły związek między zarządzaniem, kolekcjami i muzeami, gdzie świetne zarządzanie oznacza świetne kolekcje i świetne muzeum. W jego ocenie, kolekcje pozwalają zrozumieć otaczający świat, dlatego właśnie społeczeństwo powierza instytucjom troskę nad nimi. Tym samym muzea i archiwa wzmacniają społeczeństwo, pozwalając odkrywać i identyfikować otoczenie poprzez kontakt z historią. Jest to wspomniane w tytule element bezpieczeństwa, bowiem sprawując pieczę nad kolekcjami, muzea i archiwa chronią je dla przyszłości, jednocześnie zapewniając możliwość ich zrozumienia.

10:40-11:15 Wprowadzanie kolekcji w działanie – międzynarodowa perspektywa [Putting Collections to Work – the International Perspective, Hanna Pennock, Senior Programme Manager, Safe Heritage at the Cultural Heritage Agency (The Netherlands)]

We wstępie Hanna Pennock podkreśliła, że w latach 2013-2014 była Dyrektorem ICOM, co umożliwiło jej spojrzenie na muzealnictwo z innej perspektywy niż dotychczas. Następnie wymieniła i opisała zagrożenia oraz wyzwania, przed którymi stają dzisiejsze muzea. Wśród nich wskazała między innymi:

- kryzys ekonomiczny, w czasie którego kultura jest postrzegana jako brzemię, ekstra wydatek, który trzeba ponieść;
- zamykanie muzeów w związku z trudnościami finansowymi;
- ograniczanie się do absolutnego minimum i doprowadzanie do powstawania tzw. „uśpionych kolekcji” trzymany z dala od społeczeństwa;
- rozdzwięk między oczekiwaniami względem muzeów a ich realnymi możliwościami, gdzie główne oczekiwanie polega na dotarciu przez muzeum do publiczności i zarabianiu pieniędzy (zwłaszcza w Europie), co skutkuje utrzymującym się w muzealnictwie trendem tworzenia wydarzeń i w efekcie brakiem czasu na pracę z kolekcją i jej badanie, wobec czego obiekty wpadają w „czarną dziurę” magazynowania, zgodnie z zasadą, że przedmiot nie pokazywany to przedmiot nieznany; nadmierny nacisk na promocje i wydarzenia odbijają się zatem negatywnie na długofalowej dbałości/rozwoju kolekcji i w konsekwencji „muzea gryzą własny ogon”;
- w Chinach, gdzie znajduje się najczęściej odwiedzane muzeum na świecie – Palace Museum in Beijing (15 milionów widzów rocznie) jednocześnie postępuje proceder fałszowania zabytków, co doprowadziło do zamknięcia jednego z chińskich muzeów, bowiem ustalono, że blisko 40 tysięcy obiektów było fałszywe.

W świetle tego, nowe muzea stają się wyzwaniem dla istniejących, zwłaszcza pod względem inwestowanych środków i sposobu zarządzania. Przykłady nowych inwestycji to Luvr Abudabi i Gugenheim Abu Dabi. Zmienia się również podejście do organizacji Muzeów i ich organizatorów.

W Rio de Janeiro mieszkańcy favela Pavao-Pavaozinho utworzyli MUF – Museo de Favela Rio de Janeiro (<http://www.museudefavela.org/en/participe/favela-tour-rio-de-janeiro>) prowadzone w dużej mierze przez wolontariuszy i opowiadające o miejscu, w którym żyją. Stanowi to przykład nowego typu „inclusive museum”.

W Turcji powstało prywatne muzeum sztuki współczesnej - Baksi Museum (<http://en.baksi.org/>), którego załączkiem była wizja artysty Hüsamettin Koçan’a zrodzona w 2000 roku. Doprowadzenie do otwarcia muzeum zajęło 10 lat i odbyło się bez żadnego wsparcia ze środków rządowych. Muzeum wzniesiono wśród pól Anatolii (w obszarze wiejskim 45 km od Bayburt), a jego twórca kierował się ideą, że odbiór sztuki nie powinien być zakłócony przez otoczenie. W muzeum gromadzone są również dzieła i rzemiosło lokalnych artystów. Muzeum zostało nagrodzone nagrodą „The Council of Europe Museum Prize 2014”. Tego typu działania są przykładem niwelowania różnic między centrum i peryferiami, tak w dostępie do kultury jak i ożywienia ekonomicznego w regionie.

Również w Turcji, w Stambule otwarto Museum of Innocence (<http://www.masumiyetmuzesi.org/?Language=ENG>), które zbudowane jest wokół fikcji literackiej Orhana Pamuka i dokumentuje historię życia w stolicy w drugiej połowie XX wieku. Jest to niewielkie muzeum, osobiste, lokalne i stanowi model nowego typu muzeum. W 2013 roku muzeum odwiedziło 70 tysięcy widzów. Muzeum otrzymało tegoroczną nagrodę EMYA "The European Museum of the Year Award 2014".

Wśród wielu przykładów muzeów Hanna Pennock zwróciła szczególną uwagę na muzeum, w którym można było poznawać obiekty w trakcie warsztatów – uczestnicy otrzymywali artefakt do rozpoznania i stopniowo metodą dedukcji poznawali jego historię. Było to szczególne przeżycie i dlatego przedstawiła postulat, aby nie usuwać obiektów z kolekcji – tylko udostępnić je zwiedzającym w celach edukacji.

Wskazała ponadto na zjawisko „zacierania granic” (różnie rozumianych, np. państwowych), w którym „muzea sięgają na zewnątrz niczym ośmiornice” poprzez: udostępnianie kolekcji online, wirtualne muzea, pozyskiwanie wiedzy i doświadczenia z zewnątrz (spoza muzeów), międzynarodową sieć specjalistów (*network*). Tym samym powstaje nowy krajobraz kulturowy, w którym należy określić, do jakiego stopnia muzea – odpowiedzialne za dziedzictwo i jego upowszechnianie - mogą interpretować kolekcje.

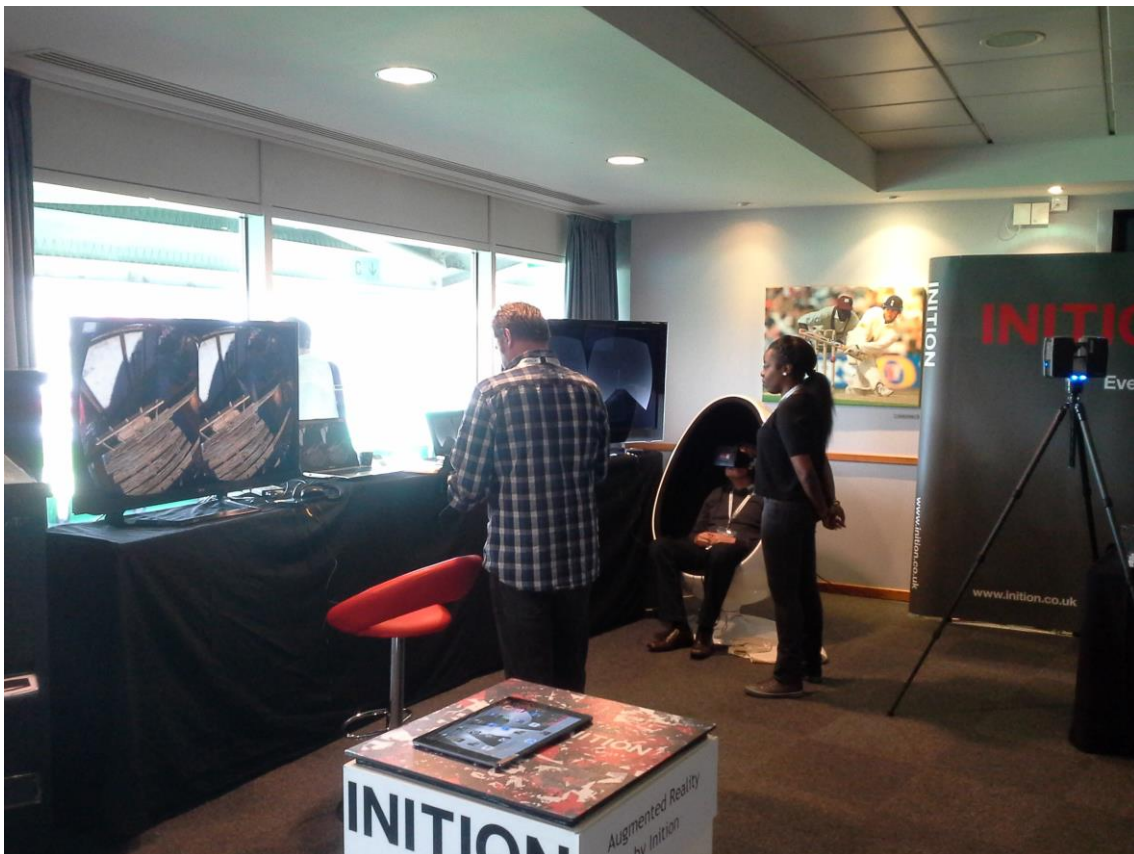
Kończąc, Hanna Pennock podsumowała szereg podjętych działań przez ICOM w celu wzmocnienia roli i pozycji muzeów w społeczeństwie:

- Deklaracja Lizbońska (adresowana do rządów z postulatem wspierania muzeów);
- Międzynarodowy Dzień Muzeów;
- utworzenie domeny .museum (właścicielem domeny jest ICOM, a jej uzyskanie wymaga złożenia wniosku i akceptacji);
- prowadzenie serwisu www.icom.com
- tworzenie sieci współpracy międzynarodowej, skupiającej profesjonalistów i wolontariuszy (obecnie w ICOM 33000 członków z 135 krajów);
- kodeks etyki ICOM dla muzeów (ICOM Code Of Ethics For Museums http://icom.museum/fileadmin/user_upload/pdf/Codes/code_ethics2013_eng.pdf).

11:15-11:45 Prezentacja rozwiązań informatycznych i projektów digitalizacyjnych w części wystawienniczej konferencji oraz krótkie komunikaty [Quickfire Updates] o realizowanych projektach

W wydzielonej części pomieszczenia wystawienniczego podczas większości przerw odbywały się tzw. „Quickfire Update” będące maksymalnie 10 minutowymi prezentacjami produktu, technologii lub projektu.

Ponadto goście mieli dostęp do części wystawienniczej. Szczegółowy opis wystawców zamieszczono [tutaj](#).

Fot.4. Stanowisko wystawiennicze jednego z partnerów konferencji (Inition) poświęconego technologiom 3D, wirtualnej rzeczywistości i rozszerzonej rzeczywistości (fot. M.Kłós).

11:45-13:00 Panel 1: Umiejętności zarządcze [Management Skills]

11:45-11:50 Wprowadzenie [Jeremy Ensor, Commercial Director, The Ashmolean Museum]

Wygłaszając krótki wstęp do panelu, Jeremy Ensor wskazał, jak istotna jest współpraca między kuratorami a firmami komercyjnymi, przy czym do budowy partnerstwa muzeum – firma komercyjna niezbędne jest zaufanie i dobre przywództwo (*leadership*). Jako przykład przytoczył współpracę firmy poligraficznej z muzeum, w ramach której wybrano dzieła sztuki do reprodukcji na pocztówkach świątecznych. Dzięki wyczuciu kuratorów wybrane obiekty spowodowały, że osiągnięto nadspodziewany sukces i sprzedano ich 20000 sztuk w okresie przedświątecznym. Czynnikiem decydującym okazał się właściwy dobór obiektów wynikający z wiedzy i doświadczenia kuratorów.

11:50-12:10 Nie wstydząc się tworzenia zabawy, przystępności i wciągających doświadczeń, za które ludzie gotowi są zapłacić: użytkowanie zbiorów do przekształcania zaangażowania i elastyczności Beamish [Not being ashamed to create fun, popular, and immersive experiences that people will pay for: using collections to transform Beamish's engagement and resilience, Richard Evans, Director, Beamish, The Living Museum of the North]

Beamish Museum (<http://www.beamish.org.uk/>) jest największym otwartym muzeum w Anglii rozłożonym na 400 akrach ziemi, zatrudniającym 300 pracowników i 100 wolontariuszy. W 2013 roku odwiedziło je 600 tysięcy gości, a osiągnięty przychód sięgnął 8 mln funtów. W Beamish pobierana jest opłata za wstęp.

Kierujący muzeum Richard Evans wskazał główny cel działania muzeów cytując: „Muzeum skupia się na ludziach, bowiem obiekty są martwe, a przeszłość jest miniona” i wskazując, że w przypadku Beamish Museum jako metodę realizacji takiego podejścia przyjęto „Engagement Marketing” polegający na aktywnym zaangażowaniu odbiorców w uczestnictwo w kształtowaniu marki i oparty jest według Alana Moore’a (eksperta w tej dziedzinie) na: transparentności, interaktywności, usprawnianiu, bezpośredniości, zaangażowaniu, współtworzeniu, współpracy, doświadczeniu i zaufaniu.

Według Richarda Evansa muzea muszą zacząć oferować doświadczenia, za które użytkownicy chcą zapłacić. W tym celu:

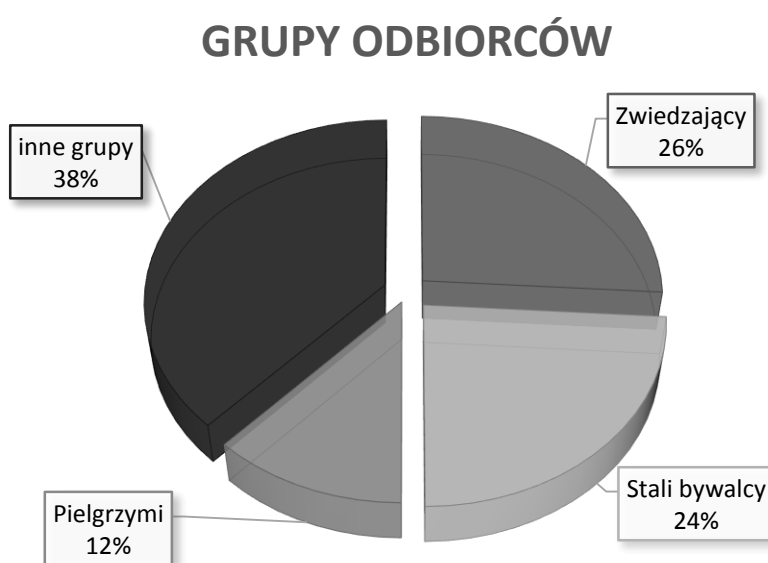
- działania muszą opierać się na segmentacji odbiorców
- muzeum musi zrozumieć i zdefiniować wyraźny cel własnej instytucji
- podjąć innowacyjne działania, aby sprostać oczekiwaniom odbiorców
- stworzyć wartość, za którą odbiorcy chcą zapłacić
- uczyć się poprzez doświadczenie.

Przykładami jak można to zrobić to np. organizowanie Fab Lab (*Fabrication Laboratory*), czyli pracowni/laboratoriów, w których (w tym konkretnym przypadku) spotykają się designerzy, kuratorzy, rzemieślnicy, informatycy i hobbysci, którzy wspólnie pracując z kolekcją wymyślają nowe produkty przy użyciu udostępnionej infrastruktury [Podobne rozwiązanie zastosowano w Ironbridge Gorge Museum Trust].

Przeprowadzenie segmentacji gości w Beamish zajęło ponad rok. W tym celu badano między innymi cel wizyty i motywacje do niej. W efekcie wyróżniono trzy cele:

- „poszukiwacz” – turysta lub inna osoba, która zaplanowała wizytę;
- „historia” – badacze i specjaliści w związku z przekazywaniem wiedzy;
- „społeczne” – przekazywanie doświadczenia między pokoleniami np. dziadek-wnuk.

Odbiorców podzielono na szereg grup, przy czym część z nich zobrazowano poniżej:

Natomiast dwa główne motywy odwiedzenia Beamish to: **zabawa i spędzanie czasu**.

W oparciu o przeprowadzone analizy przyjęto 3 wiodące zasady:

1. Opowiadanie historii o północnej Anglii;
2. Faktyczny udział społeczeństwa – umożliwienie ludziom zaangażowania się przez:
 - a) wydarzenia – podzielone na duże i małe, z których każde ma swoją rangę i znaczenie, np. nauka obsługi silnika parowego przez zespół kilku osób – określane również mianem Głębszej wizyty (*Deeper visit*);
 - b) wspomnienia – starsi ludzie opowiadają nam o przeszłości; jeden z planów muzeum to odtworzenie ulicy i domów górników z lat 50. XX wieku w oparciu o wspomnienia i zbiory ludzi.
3. Samowystarczalność – nie ma wsparcia budżetu państwa (muzeum należy traktować jako przedsiębiorstwo i dążyć do niezależności finansowej umożliwiającej rozwój).

W okresie od 1980 r. do 2012/2013 liczba gości odwiedzających muzeum wzrosła z 300 do 600 tysięcy.

Pięć wskazówek dotyczących prowadzenia muzeum jako przedsiębiorstwa komercyjnego:

1. Zainwestuj w segmentację widzów
2. Zrozum swój wyróżniający cel (i powiąż z tym kierunek rozwoju kolekcji)
3. Wprowadzaj innowacje aby wyjść naprzeciw potrzebom gości
4. Stwórz jakość poprzez inwestowanie w ludzi
5. Postaw na nauczanie poprzez doświadczanie, transfer wiedzy poprzez uczestnictwo.

The screenshot shows the Beamish Museum website. At the top, there are links for 'Skip to content', 'Accessibility', 'Sitemap', and 'Contact Us', along with a 'Shopping Basket' link. The main header features the 'BEAMISH' logo with the tagline 'THE LIVING MUSEUM OF THE NORTH'. A search bar is located to the right of the logo. Below the logo is a navigation menu with links: HOME, PLAN A VISIT, LEARNING, COMMUNITY, COLLECTIONS, ABOUT US. A secondary menu includes: Latest News, Events, What's On This Month, Explore Beamish, New & Coming Soon, Friends of Beamish, Magazine, Contact Us. Social media icons for Facebook, Twitter, Flickr, and YouTube are also present. A 'News Alert' section states: 'Davy's Fish Shop currently closed due to technical issues - we apologise for any inconvenience. We hope to re-open soon and will update Facebook/Twitter.' The main content area features a large banner for 'Traditional Experiences at Beamish' with the text 'New courses and more dates announced!' and a link for more information. To the right of the banner is a 'BUY YOUR TICKET NOW' button. Below the banner is a 'Get our newsletter' section with an email address input field. The bottom of the page is divided into three columns: 'Upcoming events' featuring the 'Beamish Colliery Cricket Tournament 2014' (20.07.2014 - 31.08.2014), 'Latest news' featuring 'County Durham's Tourism Superstar' (25.07.2014), and 'Opening hours' for the 'Summer Season' (All period areas open 7 days a week, 10am to 5pm).

Zrzut ekranu 1. Fragment strony Beamish Museum z ofertą zajęć/kursów tematycznych (źródło: Beamish Museum).

12:10-12:30 Przedsiębiorcze muzeum [The Entrepreneurial Museum, Anna Brennand, Chief Executive, The Ironbridge Gorge Museum Trust]

Ironbridge jest promowane jako „miejsce narodzin rewolucji przemysłowej”, a znajdujący się w miejscowości żelazny most z 1779 roku (pierwszy obiekt tego typu na świecie, od 1986 roku zabytek wpisano na listę światowego dziedzictwa Unesco) jest symbolem wspomnianej rewolucji. Najważniejszym zabytkiem muzeum (<http://www.ironbridge.org.uk/>) jest wielki piec do wytapiania surówki, zmodyfikowany w 1709 r. przez Abrahama Derby do opalania koksem a nie węglem.

W muzeum wraz z oddziałami (w sumie 10 placówek) zatrudnionych jest 250 pracowników (w sumie 160 pełnych etatów) oraz 500 wolontariuszy (z czego 27% jest poniżej 30 roku życia), posiada 120 tysięcy archiwaliów i 40 tysięcy woluminów w bibliotece oraz współpracuje stale z 19 partnerami (instytucjami, przedsiębiorstwami, organizacjami). W 2012 roku zostało wyróżnione nagrodą Museum Heritage Award 2012. Wraz z oddziałami odwiedza je rocznie 545 tysięcy gości oraz kolejne 70 tysięcy w ramach wizyt szkół.

Termin „Przedsiębiorcze muzeum” w tym przypadku należy rozumieć jako synonim muzeum:

- Wykorzystującego nieustające zmiany
- Adaptującego się do nowego kontekstu
- Uczącego się z sukcesów i porażek
- Badającego nowe możliwości.

Jednym z głównych celów Ironbridge Gorge Museum jest uczenie się przez całe życie (*livelong learning*).

Wśród szeregu działań muzeum wynajmuje swoje przestrzenie na:

- wydarzenia komercyjne
- produkcję tv i filmowe
- akcje promocyjne.

Ponadto, w jednym z oddziałów muzeum otwarto Centrum Innowacji Przemysłu, gdzie wynajmowana jest przestrzeń biurowa. Na obszarze Muzeum prowadzone jest 7 sklepów. Produkowane są między innymi kopie strojów z epoki, także w nowych wersjach (tzw. reinwencja).

Innowacją w skali muzeum jest stworzenie Fab Lab (*Fabrication Laboratory*) w ramach którego tworzone są prototypy na komercyjne potrzeby, przy wykorzystaniu dostępu do archiwaliów zgromadzonych przez muzeum [Podobne rozwiązanie zastosowano w Beamish].

Pięć wskazówek jak prowadzić przedsiębiorcze muzeum:

1. Nie ma jednego szybkiego rozwiązania i jeden rozmiar nie pasuje wszystkim.
2. Nie trać z widoku głównego celu i obranej wizji.
3. Wytwarzaj przychód.
4. Nie bój się ryzykować.
5. Świętuj sukces.

Our Attractions

Whether you are interested in fine china, decorative tiles, fun interactives or exploring a recreated Victorian Town you'll find it all in this World Heritage Site.

Blists Hill Victorian Town

Experience life as it was over 100 years ago through the sights, sounds, smells and tastes of a recreated Victorian Town.

Enginuity

Test your reactions against the speed of a robot, generate power from water or pull a locomotive by hand.

Coalport China Museum

Displays and demonstrations bring the history and techniques of china making to life at the once famous Coalport China Factory.

Jackfield Tile Museum

See, touch and walk upon magnificent British tiles as you wander through the original trade showroom and fascinating galleries.

Coalbrookdale Museum of Iron

Discover the revolutionary techniques that made Coalbrookdale the most famous Ironworks in the world.

Museum of The Gorge

Discover more about the history of the Ironbridge Gorge.

Darby Houses

Step inside the former homes of the Darby family and experience the everyday life of Coalbrookdale's Quaker Ironmasters.

Tar Tunnel

Put on your hard hat and venture underground into the eerie brick-lined tar tunnel.

The Iron Bridge & Tollhouse

Step onto the Iron Bridge and follow in the footsteps of millions of tourists.

Broseley Pipeworks

Discover this abandoned factory which was once home to one of the most prolific clay tobacco pipe makers in Britain.

Zrzut ekranu 2. Oferta Ironbridge Gorge Museum prezentowana na stronie muzeum (źródło: Ironbridge Gorge Museum)

12:30-12:50 Przemyslenie muzeum [Rethinking the museum, Alex Saint, Director, Creative Tourist Limited]

Przedmiotem prezentacji była organizacja kampanii reklamowej miasta Manchester. Wystąpieniu towarzyszyły cytaty z publikacji z 2010 roku pt. „Rethinking Museum”:

- „W 2030 roku muzea będą kolektywem: od nowych modeli biznesowych do wymiany artefaktów lub kreacji nowych mediów społecznościowych muzeów.”
- „Wyzwaniem dla nas jest powielenie charakterystyki naszych zachowań online.”

Cztery stereotypy wiążące się z miastem Manchester:

- Piłka nożna
- Nocne życie
- Kiepska pogoda
- Postindustrialne miasto

W celu zmiany takiego wizerunku miasta dziewięć muzeów i galerii w Manchesterze porozumiało się na rzecz promocji miasta, przy czym instytucje te są niezależne od siebie, a w niektórych wypadkach stanowią oddziały instytucji zlokalizowanych w innych miastach. Efektem podjętego działania miało stać się stworzenie marki miasta Manchester. Ta współpraca stała się kluczowym elementem powodzenia całej kampanii promocyjnej. W celu koordynacji działań powołano Grupę Sterującą Kulturą w Manchesterze, co szybko przyniosło efekty w postaci lepszego planowania kultury w mieście. Obecnie w mieście przygotowana jest duża wystawa o Grafenie, który został odkryty na Uniwersytecie w Manchesterze.

Do pobudzenia kulturalnego w mieście przyczynił się także zyskujący na popularności „Manchester International Festival” (<http://www.mif.co.uk/>) realizowany kolejno w latach 2007, 2009, 2011, 2013 i nadchodzącym 2015 r.

Szereg działań skupiono na promowaniu kreatywności i inwencji. W tym celu uruchomiono portal <http://www.creativetourist.com/>.

Wśród haseł promujących miasto znalazły się: „Co Manchester robi dziś, reszta świata robi jutro”, „Manchester jest oryginalnym nowoczesnym miastem – my nie mówimy oryginalnie nowoczesne – my czynimy nowoczesność”.

Dziesięcioletnia praca związana z promocją miasta zaowocowała stwierdzeniem uznanej i nagradzanej dziennikarki brytyjskiej Mirandy Sawyer: Manchester jest bijącym kulturowym sercem Brytanii.

Wskazówki do działania:

1. Współpraca – a ściśle kiedy współpracować a kiedy nie (określić poziom zaangażowania, korzyści dla społeczeństwa a także instytucji).
2. Krytyczni koledzy, którzy podnoszą poprzeczkę (np. standardu jakości usług, jakości wystaw etc.).
3. Zasłuż na miejsce przy stole – nie demokracja ale merytokracja.
4. Przewodnictwo z samego szczytu.

12:50-13:00 Pytania do prezentacji

Po wystąpieniach rozpoczęła się interesująca dyskusja dotycząca możliwości przeprowadzenia zmian z muzeach. Prelegenci zwrócili uwagę, że realizując przedsiębiorcze muzeum nastawione na kontakt z odbiorcą, poszczególne działania są skalowalne i nie ma potrzeby aby były coraz większe. Nie ma tu obawy przed „statystykami”. Dzięki temu część działań może skupiać się na bardzo wąskich grupach (*Focus Group*). Duże znaczenie ma aktywność społeczeństwa, gdzie optymalnie społeczeństwo przychodzi z pomysłami do muzeum a nie odwrotnie. Takie zaangażowanie stwarza większe prawdopodobieństwo powodzenia podejmowanego działania. Zdarza się, że po kilku próbach założony efekt nie jest osiągnięty i należy poddać ocenie prowadzone działanie. Jeśli nie sprawdza się, należy je poddać poprawie lub zaprzestać kontynuacji. Anna Brennand stwierdziła, że niektóre wydarzenia mają wymiar lokalny, wówczas nie jest najważniejszy koszt a zaangażowanie wspólnoty.

Na pytanie o tajemnicę sukcesu pozyskiwania sporej liczby wolontariuszy przed 30 rokiem życia, Anna Brennand wyjaśniła, że kluczem do sukcesu jest zapewnienie trzech elementów: zabawy, praktyki i doświadczenia. Dzięki zdobytej praktyce 80 osób znalazło następnie zatrudnienie. Muzeum nie reklamuje wolontariatu, a samych wolontariuszy pozyskuje się przez sieć partnerów.

Co jest najważniejsze, żeby móc zmodernizować muzeum? Richard Evans odpowiedział, że istotna jest rola dyrektora, który jest zmotywowany do swojej pracy i chce takie zmiany przeprowadzić. Na szczycie drzewa muszą znajdować się przywódcy, których zadaniem jest określić jakie zmiany mają zostać przeprowadzone. Następnie propozycje muszą zostać przedyskutowane z załogą, w celu wypracowania wspólnie celów, do których będą dążyć. Przyjęta wizja musi zostać zaszczepiona załodze (nie tylko przekazana ale rozumiana i współtworzona przez załogę). Wreszcie pozostaje zrealizowanie przyjętych celów. Dobre przywództwo to:

- tworzenie partnerstw
- podejmowanie ryzyka
- inkubowanie nowych pomysłów/rozwiązań.

Kontynuując Richard Evans dodał, że dobrego przywództwo instytucji charakteryzuje:

- dbałość o organizację – kiepscy przywódcy nie dbają o organizację; należy dbać o organizację!
- empatia – dobry przywódca potrafi zainspirować do działania, do uczestnictwa w swojej wizji, (co sam przyznał publicznie, jest na pewien sposób manipulacją)
- przejrzysta wizja i pozwolenie ludziom na pewną swobodę działania w jej realizacji (uwolnienie załogi)
- wspólna długoterminowa wizja działania/przyszłości i wciągnięcie do niej całej załogi
- patrzeć w przyszłość a nie na chwałę przeszłości.

Jak Beamish Museum chroni się przed utożsamieniem z parkiem tematycznym? Richard Evans odparł, że głównym działaniem jest kontrola „autentyczności historycznej” przez kuratorów, którzy nieustannie prowadzą nadzór nad ekspozycją i pracownikami/wolontariuszami. Autentyczność jest kluczowa, a prawdziwa wiedza dotycząca kolekcji tworzy prawdziwą wartość tej kolekcji. Podkreślił również, że cechą charakterystyczną muzealnictwa skansenowego (*open air museology*) jest to, że kurator często uczy się od osób, które żyły i żyją i wiedzą o epoce w oparciu o własne doświadczenia.

13:00-14:15 Przerwa, stanowiska wystawiennicze firm współpracujących z Collections Trust,

Szczegółowy opis wystawców zamieszczono [tutaj](#).

Fot.5. Przerwa w obradach. Widok na salę wystawienniczą (fot. M. Kłos).

14:15-14:45 Krótkie komunikaty o projektach w sektorze, [prowadzenie Shaun Osborne, ICT Manager, The Fitzwilliam Museum]

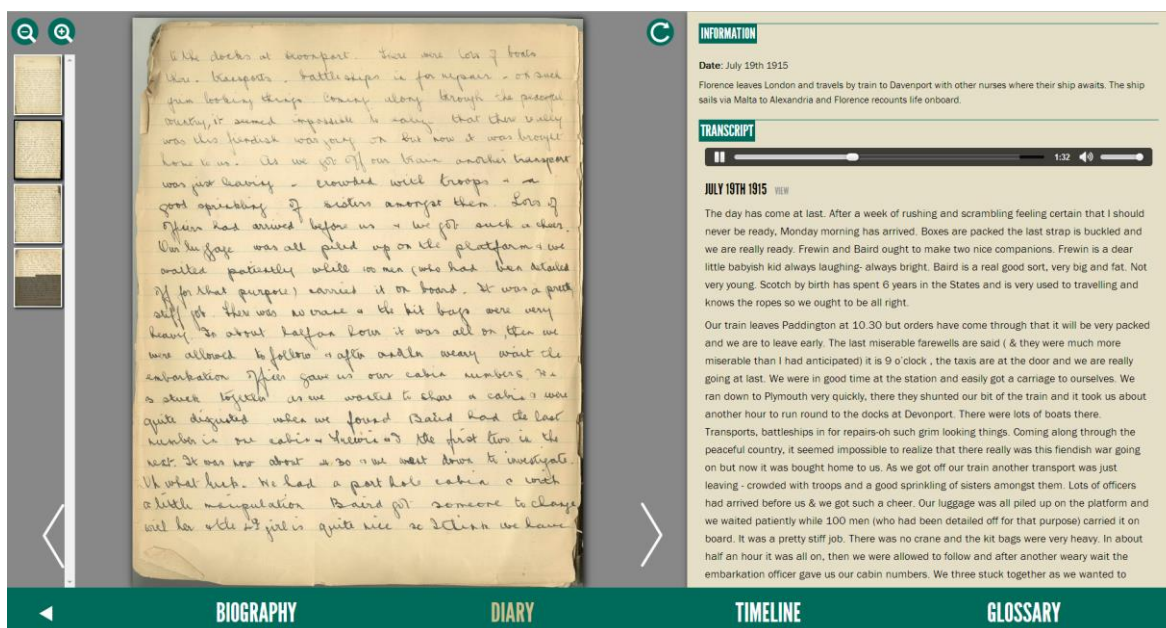
W tej części konferencji omówiono realizowane i zakończone projekty związane z digitalizacją zbiorów i wykorzystaniem cyfrowych zasobów.

W związku ze stuleciem wybuchu I Wojny Światowej w Wielkiej Brytanii prowadzona jest spora liczba projektów nastawionych na udostępnienie dziedzictwa kulturowego związanego z tym konfliktem. Szczególny nacisk kładzie się na wymiar społeczny konfliktu, doświadczenia ludzi zawarte w korespondencji a także wspomnienia w formie fotografii. Znaczące środki na upowszechnianie zasobów desygnowało Arts Council England.

1. Projekt „For King and Country”, Brittany Jamison Lackey i Peter Pavement, Surface Impresison

Projekt wystawy zrealizowany w związku ze stuleciem wybuchu I Wojny Światowej przez Jewish Museum i Jewish Military Museum. W ramach projektu przeprowadzono skanowanie i transkrypcje korespondencji Marcusa Segala z lat 1915-1917 i pamiętnika Florence Oppenheimer z lat 1915-1918 – oboje uczestniczyli w wojnie. Transkrypcja została przeprowadzona przez wolontariuszy. Listy umieszczono na osi czasu, obok nich znalazły się również zdjęcia.

Projekt realizowano w okresie 6 miesięcy, przy czym jedynie 3 miesiąca przeznaczono na wykonanie tłumaczeń. Efekty zostaną w przyszłości udostępnione online. Póki co informacje o wystawie znajdują się w linku <http://sarahfairhurstjmm.wordpress.com/2014/07/07/marcus-and-florence-go-online/>

Zrzut ekranu 3-4. Menu główne i widok transkrypcji tekstu z nagraniem audio (źródło „For King and Country”).

2. Projekt „Art Detective” (<http://thepcf.org.uk/artdetective/>)

Przeznaczeniem Detektywa Sztuki jest łączenie kolekcji (a ściśle malarstwa olejnego) ze specjalistami i społecznością/publicznością. W ramach wytworzonej sieci podejmowane będą liczne próby ustalenia informacji związanych z dziełami sztuki, a ściśle:

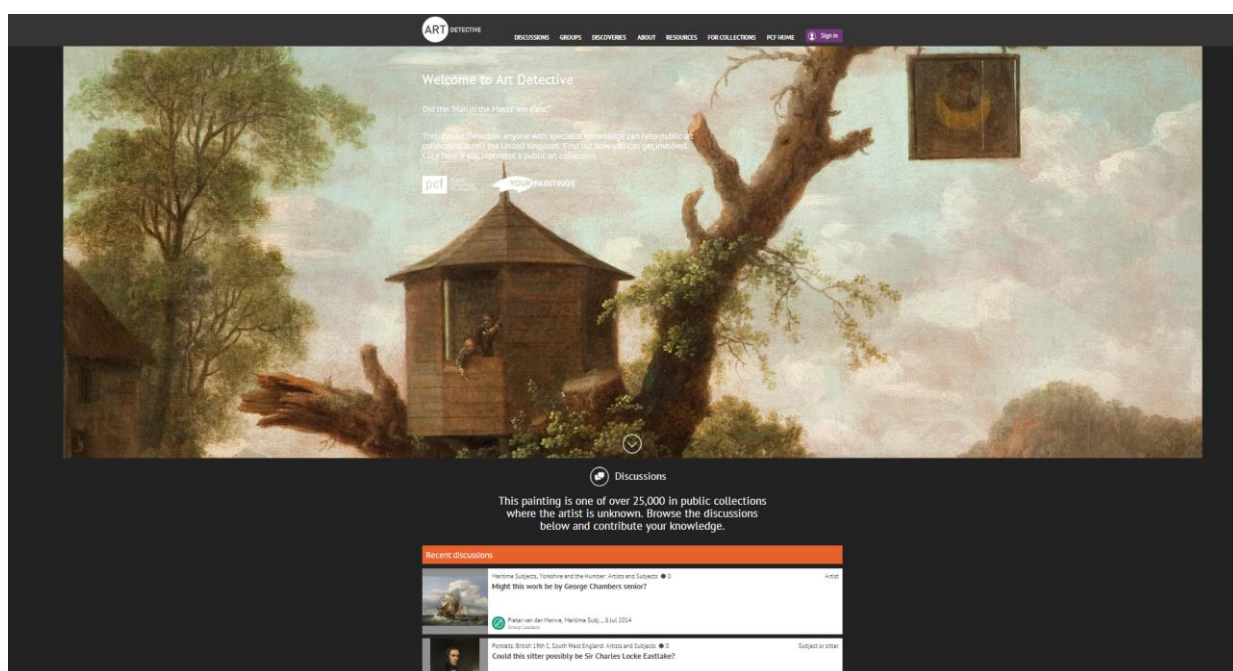
- Topografią
- Atrybucją 30 tysięcy dzieł w Wielkiej Brytanii
- Określeniem portretowanych postaci na 8 tysiącach portretów nieznanymi osob.

Ponadto projekt ma wpłynąć na podniesienie wiedzy na temat dzieł sztuki w obliczu utraty (śmierci) kilku czołowych kuratorów i w związku z tym z obniżeniem poziomu wiedzy w tym zakresie.

Działanie realizowane jest wokół idei dyskusji online: „masz problem z obrazem – nie znasz budynku, osoby, artysty – zapytaj”. Tworzone są grupy tematyczne poświęcone: marynistyce, średniowieczu, uzbrojeniu etc., dzięki czemu projekt gromadzi specjalistów różnych dziedzin i jest realizowany dla pożytku publicznego.

W projekcie uczestniczą: Art Council England, Keep Thinking i Glasgow University oraz 3000 kolekcji malarstwa.

W chwili konferencji prowadzono 50 dyskusji, a 10 zostało już pomyślnie rozwiązanych. Dziennie proponowane jest 10 nowych dyskusji, jednakże nie wszystkie są podejmowane.

Zrzut ekranu 5. Strona główna „Art Detective” (źródło: Art. Detective).

'A Terrible Shipwreck' found to have happened in Kingsdown, near Deal, in 1870

A Terrible Shipwreck: 12th February 1870 at Kingsdown near Deal, 1870, oil on canvas by Thomas Longley Mourilyan (1840-1922)

photo credit: Compton Verney

Of all the concluded discussions Art Detective has hosted so far, 'Where did this Shipwreck happen?' has had the most comments, with 24 in total.

This is also the first discussion included in the [Guardian's recent article](#) to have reached a conclusion. Not only did the public find out where the shipwreck was but, unbelievably, the public concluded who exactly the artist was.

The title was changed to *A Terrible Shipwreck: 12th February 1870 at Kingsdown near Deal* and the artist to 'Thomas Longley Mourilyan (1840-

1922)'. The discussion started off with Martin Hopkinson suggesting Kingsdown as the place of the shipwreck. He then went on to identify the artist as Thomas Mourilyan. Pieter van der Merwe pointed out that the same image was hosted on [Project Gutenberg](#): confirming the painting did indeed depict Deal Beach on 13th February 1870. However public user Peter Johnson said it was very likely to have depicted the great storm of 12th February 1870. Paul Kettlewell then gave further information on the artist, writing that Mourilyan was born in 1850 in Deal, Kent and that he was a Navigating Lieutenant.

Elaine Clark then wrote in to say that Compton Verney's own catalogue of Folk Art states that the date of the shipwreck, inscribed on the back of the painting, was 12th February 1870. Pieter van der Merwe also added information from "'The Severe Gales', in the *Morning Post*, London, Tuesday 15 Feb. 1870" about the storm. The discussion can be read in full [here](#).

Alice Payne, PCF

Editor's note: This change will appear on the Your Paintings website by the end of June 2014.

Zrzut ekranu 6. Artykuł opisuje zakończone sukcesem „śledztwo” w sprawie miejsca, w którym zdarzyła się katastrofa morska w ramach projektu „Art Detective” (źródło: Art Detective).

3. Partage Plus (<http://www.partage-plus.eu/>)

(Projekt miał na celu digitalizację i udostępnienie Art Nouveau poprzez Europeaną. Projekt przewidywał digitalizację ponad 75.000 obiektów, stworzenie 2.000 modeli 3D. Uczestniczyło w nim 25 partnerów z 17 krajów z Europy. W ramach projektu miały powstać słowniki wielojęzyczne dla Art Nouveau. W projekcie uczestniczyło Muzeum Narodowe w Warszawie.)

Podsumowując projekt Katie Ann Smith z Collections Trust skupiła się na korzyściach płynących z realizacji projektu oraz wskazówkach odnośnie uczestnictwa w międzynarodowych projektach. Dodała również, że w ramach projektu wytworzono cyfrową dokumentację 2D dla ponad 78 tysięcy obiektów oraz 3D dla 194 obiektów.

Korzyści płynące z realizacji projektu dla uczestników:

- poprawa zarządzania w związku z realizacją projektu
- nowe obszary działania – nowe umiejętności
- standaryzacja
- korzyści dla organizacji – inwestycje w infrastrukturę
- przegląd kolekcji
- nowe wystawy uwzględniające bądź poświęcone Art Novea
- stworzenie sieci (network) i rozwój współpracy
- uchwycenie europejskiego kontekstu Art Novea

Wskazówki wynikające z doświadczeń zgromadzonych w trakcie realizacji projektu:

1. Angażuj się wyłącznie w projekty związane z twoją instytucją (gromadzoną kolekcją, realizowaną misją).
2. Posiadaj możliwości na realizację podejmowanego przedsięwzięcia (w szczególności kadre)
3. Przygotowując wniosek uwzględnij potrzeby techniczne instytucji – uwzględnij zakup infrastruktury.
4. Nowe możliwości biznesowe.
5. Bądź niczym gąbka – gromadź informacje.
6. Bądź zaangażowany/a.
7. Dziel się zdobytą wiedzą z innymi.

14:45-14:50 Krótka przerwa

14:50-15:50 Panel 2: Umiejętności informatyczne [Informatics Skills]

14:50-14:55 Wprowadzenie [Shaun Osborne, ICT Manager, The Fitzwilliam Museum]

We wstępie Shaun Osborne zwrócił uwagę na wykorzystanie technologii informatycznych na potrzeby realizacji celów muzeów i wyzwania jakie z tym się wiążą. Podkreślił znaczenie współpracy między sektorem publicznym a sektorem prywatnym, która może zapewnić obu stronom korzyści.

14:55-15:10 W skrócie ujmując: zarządzanie informacją w muzeum [The long and short of it: Managing museum information, Claire Sussums, Interim Director of Content, Museum of London]

Muzeum of London posiada ponad 1 milion obiektów w zbiorach głównych, 6 milionów obiektów z eksploracji archeologicznych i 500 tysięcy dokumentów. W muzeum przeprowadzane jest 6000 kwerend rocznie i odbywa się 2000 wizyt badaczy. Ponadto muzeum organizuje dwie duże wystawy rocznie.

Przyjęte cele strategiczne na lata 2013/2014 – 2017/2018:

1. Dotrzeć do większej liczby osób (cel to 1,8 miliona gości rocznie do 2018 roku)
2. Stać się bardziej rozpoznawalnym
3. Poszerzyć myślenie
4. Zaangażować każde dziecko w wieku szkolnym
5. Stać mocno na własnych nogach.

Wyzwania stojące przed Museum of London:

- Rosnące zapotrzebowanie na dostęp i możliwość wykorzystania informacji w różnych formatach i na różnych platformach
- Oczekiwania użytkowników – szybkość i wszechobecna dostępność, dostosowywanie interfejsu do użytkownika
- Wszechstronny wybór narzędzi
- Napięcie pomiędzy tym co wytwarzamy i tym co przechowujemy

W obliczu tych wyzwań, pracownicy muzeum zadali sobie pytanie – czy posiadamy informacje wymagane do implementacji celów strategii instytucji? W efekcie zrodziło to dwa kolejne pytania:

- Jeśli nie posiadamy informacji wymaganych do implementacji celów strategii instytucji, co zrobimy aby je wytworzyć?
- Kto jest odpowiedzialny za ich wytworzenie?

Sposoby realizacji przyjętej strategii w świetle wyzwań stojących przed Museum of London:

- Projekty nastawione na konkretne cele
- Adaptowanie, rozszerzanie i uaktualnianie struktury informacji o kolekcjach
- Sprecyzowanie polityki/strategii/procedur/standardów danych
- Identyfikacja priorytetów
- Przyznanie punktacji priorytetom oraz określenie kategorii identyfikującej sposób ich zrealizowania
- Coroczny przegląd przyjętych rozwiązań/etapu realizacji.

Wśród realizowanych działań jest między innymi usprawnienie i dostosowanie do wykorzystywanego systemu informatycznego procedur i procesów w muzeum. Przyjęto, że rocznie poddawane są ocenie/dostosowaniu dwie procedury. Celem działania jest racjonalizacja pracy – procedury wpisane są w system aby kontrolować przepływ pracy (*workflow*) i nie dublować zadań.

Kolejny ważny element to scalanie danych, gromadzonych dotychczas w różnych środowiskach informatycznych, rozproszonych etc. Wdrożony w muzeum system do zarządzania zbiorami umożliwił scalenie informacji gromadzonych i wytworzonych o zbiorach w jednym środowisku informatycznym. Ponadto podjęto się przeprojektowania standardów opisu zbiorów w celu uwolnienia danych na różnych poziomach kompletności. Dzięki temu pracownicy mogą szybko grupować obiekty w celu realizowania zadań muzeum, także biznesowych. Co ważne, podjęte działanie umożliwi poszerzenie informacji o zbiorach.

W ostatnim czasie muzeum realizowało trzy projekty oparte na zasadzie crowdsourcing'u i finansowane przez Arts Council England. Claire Sussums określiła te działania jako eksperymentalne i dodała, że zapewniły szybkie osiągnięcie założonego wyniku przy świadomym kompromisie oraz, że są to rozwiązania tymczasowe.

Wskazówki przedstawione w zakończeniu wystąpienia:

1. Tworzenie grup roboczych.
2. Prowadzenie szkoleń dla kadry.
3. Zrozumienie, że współcześnie każdy element funkcjonowania instytucji jest powiązany w jakimś stopniu z technologią i zarządzaniem informacją.

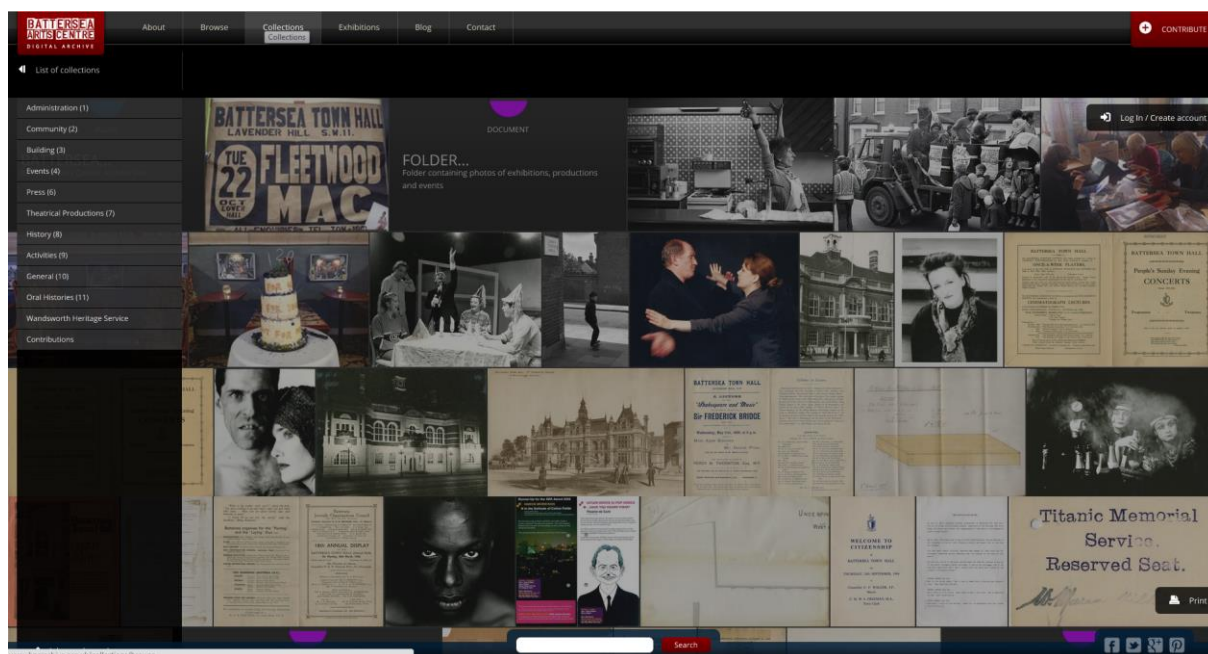
15:10-15:25 Otwieranie archiwum Battersea Arts Centre [Unlocking the Battersea Arts Centre (BAC) Archive, Fonteini Aravani, Digital Collections Manager, Battersea Arts Centre]

Battersea Arts Centre posiada dwie kolekcje: historyczną z okresu 1893-1964 oraz teatralną gromadzoną od 1964 do współczesności. W celu udostępnienia posiadanego zasobu centrum wykorzystano oprogramowanie typu open source OMEKA CMS, dzięki czemu można było przyjąć formę narratywnej prezentacji cyfrowej kolekcji w Internecie.

Dane do publikacji przygotował jeden pracownik etatowy ze wsparciem wolontariuszy, w dużej mierze z uniwersytetu trzeciego wieku. Schemat metadanych oparto na Dublin Core. Dane z systemu OMEKA zostały również wyeksportowane do systemu CALM w celu dalszego udostępnienia. W czasie trwania konferencji zbiory pojawiły się na Culture Grid, a wkrótce znajdą się w Europeana.

Duży nacisk położono na zaangażowanie użytkowników, w tym celu udostępniono nieopisane obiekty (głównie zdjęcia) z prośbą o pomoc. Komentarze są moderowane w minimalnym stopniu (bardziej monitorowane niż moderowane) i jak dotychczas nie pojawił się żaden wpis, który trzeba było usunąć. Wpisy pojawiają się w czasie rzeczywistym po ich wprowadzeniu, nie ma przerw na weryfikację treści przez moderatorów.

Dostęp do treści: <http://www.bacarchive.org.uk/>

Zrzut ekranu 7. Udostępnione zbiory na stronie Battersea Arts Centre (źródło: Battersea Arts Centre).

15:25-15:40 *Moc standardów: ich rola w scalaniu i odkrywaniu katalogów zbiorów archiwów i manuskryptów British Library [The Power of Standards: their role in the integration and discovery of the catalogues of the British Library's archive and manuscript collections, Bill Stocking, Collections Cataloguing Systems and Processing Manager, The British Library]*

Stan rzeczy w 2007 roku:

- setki oddzielnych katalogów,
- katalogi małe i duże,
- katalogi zarządzane przez wielu różnych ludzi,
- katalogi online, katalogi dostępne lokalnie i katalogi papierowe,
- katalogi prowadzone w wielu formatach,
- katalogi prowadzone zgodnie ze standardami jak i katalogi prowadzone bez standardów.

Określony cel działania: Stworzyć potężne narzędzie zarządzania i wyszukiwania informacji o zbiorach.

Podjęte działania podzielono na 6 kroków:

Krok 1: pozyskać system katalogowania oparty o standardy

Standard opracowany wewnątrz:

- Model dla standardu oparty o ICA Standard dla opisu archiwaliów
- Wewnętrzny standard (in-house) oparty o krajową i międzynarodową praktykę oraz o zewnętrzne słownictwo

Krok 2: migracja odziedziczonych danych

- Od 2009 roku przeniesiono 2 mln danych
- Przenoszenie starych metadanych do „nowych” standardów wprowadzanych w instytucji (określane mianem *Retrospective Cataloguing Activities*)

Krok 3: tworzenie stałych identyfikatorów

- Masowa digitalizacja – odbywa się obecnie
- Integrated Archives and Manuscripts System – IAMS (<http://labs.bl.uk/Digital+Collections+-+Datasets>) – integracja do infrastruktury cyfrowej biblioteki
- Stały identyfikator – dość złożony lecz niezwykle istotny „klej”

Krok 4: wyjaśnienie kwestii praw i licencji

Krok 5: udostępnianie metadanych (bez dyskryminacji – wszystkim)

- Udostępnienie API
- Repozytorium OAI-PMH (<http://www.openarchives.org/pmh/>)
- Dostępność w różnych formatach, np.: XML, EAD, EAC, CPF, TEI, MARC, RDF, Dublin Core, VRA Core

Krok 6: zaangażowanie w rozwój standardów

- Zaangażować się w sieci współpracy (*networks*) wielu organizacji/standardów

Silnik wyszukiwania zbiorów British Library umożliwia przeglądanie kolekcji z interaktywnym drzewem. Ponadto można pobrać PDF stworzony na podstawie mapowań standardów.

W swoim wystąpieniu Bill Stocking odniósł się do systemu do zarządzania zbiorami, którym dysponowało poprzednio muzeum (przed nabyciem obecnego rozwiązania, które sprawdza się bardzo dobrze). Wskazał, że było to rozwiązanie „wykrojone” z systemu przeznaczonego do innych celów i dopasowywane do potrzeb instytucji. W związku z tym wystąpił szereg problemów, a dostosowanie poszczególnych elementów do potrzeb, które pojawiły się już w trakcie jego eksploatacji, wiązało się z bardzo dużymi wydatkami – np. zmiana liczby znaków w polu numeru identyfikacyjnego o dwa znaki kosztowało kilka tysięcy funtów. Narzędzie było dodatkowe trudne w eksploatacji (mało intuicyjne) i zniechęciło użytkowników do jego stosowania.

Bardzo ważnym spostrzeżeniem było stwierdzenie, że przymierzając się do zakupu systemu należy nabyć taki system, dla którego istnieje społeczność użytkowników i nie pozostaje się w osamotnieniu z problemami.

15:40-15:50 Pytania do prezentacji

Wśród pytań pojawiały się głosy na temat komercyjnego wykorzystania powstających zasobów oraz do sposobu mierzenia ruchu na stronach udostępniających zbiory.

Fonteini Aravani wskazała na możliwość powiązania z Google Art Project oraz pierwotną ideę udostępnienia wszystkiego za darmo bez ograniczeń. Jednakże obecnie sądzi, że warto rozważyć możliwość komercyjnego dysponowania zasobami, w związku z możliwością uzyskania środków na dalsze prace związane z udostępnianiem i nadawaniem kontekstu zbiorom.

W przypadku British Library nie jest przewidywana możliwość komercjalizacja działań, przy czym dopuszczalne jest partnerstwo publiczno-prywatne, zamykające okresowo bezpłatny dostęp do obiektów.

15:50-16:20 Przerwa, stanowiska wystawiennicze firm współpracujących z Collections Trust

Szczegółowy opis wystawców zamieszczono [tutaj](#).

16:20-17:00 Zarządzanie kolekcją w Victoria & Albert Museum. Strategiczna perspektywa [Collection Management at the Victoria & Albert Museum. A strategic view, Sue Ridley, Director of Conservation and Collections Management, V&A Museum]

Victoria & Albert Museum (<http://www.vam.ac.uk/>) powołano w następstwie wystawy światowej w 1851 roku i od samego początku celem muzeum było wykorzystanie gromadzonej kolekcji w celach edukacyjnych, między innymi by inspirować artystów i rzemieślników brytyjskich.

Obecnie muzeum składa się z kilku kluczowych działów:

1. Konserwacja (50 osób)
2. Technicy – transport, montaż, czyszczenie
3. Usługi fotograficzne
4. Zarządzanie kolekcją
5. Zarządzanie zasobami

W związku z planowaną masową digitalizacją zadano sobie kluczowe pytanie przed przystąpieniem do pracy: dla kogo to robimy? Dopiero po sformułowaniu odpowiedzi przystąpiono do prac.

W kwietniu 2010 roku rozpoczęto projekt wdrożenia nowego systemu do zarządzania zbiorami:

- System ma zwiększyć efektywność pracy
- System ma zawierać wszystkie procedury i wszystkie rekordy w jednym miejscu
- System ma scalić 27 istniejących baz danych
- System ma zasilać dostępną publicznie bazę danych (katalog) zbiorów
- System ma umożliwiać eksport do katalogu publicznego online za jednym kliknięciem myszy.

W efekcie wdrożony system ma zaoszczędzić czas poświęcony na dzwonienie „przed, po i w trakcie” realizowania działania/procedury, ponieważ wszystko znajduje się w systemie. Dzięki temu pracownicy nie muszą absorbować nawzajem swojego czasu i mogą pracować bardziej efektywnie.

Dwa ważne elementy realizowanego projektu to:

- Rozwój systemu przez współpracę między inżynierami a kuratorami
- Systematyczny rozwój w czasie trwania projektu

Obecnie w sieci Internet opublikowane jest 1,1 mln obiektów, przy czym 405 tysięcy z nich posiada wizerunki cyfrowe (fotografie). Według kalkulacji niezbędne jest 20 lat na wykonanie brakujących 700 tysięcy, przy czym podjęto starania aby skrócić ten czas do 10 lat. Dla przykładu w związku z realizowaną wystawą i zaistniałą potrzebą przeprowadzona zostanie seryjna dokumentacja jednego typu obiektów – 1600 par butów. Dokumentacja zostanie wykonana w niewielkiej pracowni stworzonej wyłącznie na potrzeby dokumentacji tego typu obiektów. Odbędzie się to bez ponoszenia dodatkowych kosztów, w ramach posiadanych zasobów.

Zakończenie realizacji projektu wdrożenia nowego systemu do zarządzania zbiorami przewidziane jest na październik 2014 roku.

Praktyczne wskazówki:

1. Wykorzystuj własne zasoby rozsądnie.
2. Pamiętaj – twoja organizacja powinna wykorzystać cię rozsądnie (dostosowanie obciążenia pracą do realnych możliwości).
3. Nie wynajduj ponownie koła.
4. Prowadź rejestr korzyści (co będzie przydatne, jakie są korzyści?).
5. Rozważ wykorzystanie umiejętności, które mogą być przeniesione z innych stanowisk pracy (*transferable skills*) – znajdź ludzi w muzeum, którzy mogą pomóc w realizacji.

Komórka zarządzania zbiorami – czym nie jest:

- policją
- służbą ratunkową
- służbą sprzątającą.

Komórka zarządzania zbiorami zapewnia wewnętrzną konsultacje oraz dzięki jej pracy inne działy mogą realizować swoją pracę.

Sue Ridley zakończyła swoje wystąpienie silnie akcentując, że każde muzeum potrzebuje zarządzania zbiorami i zarządców kolekcji.

17:15-19:15 Wręczenie nagród Collections Trust 2014

Wręczono nagrody w kategoriach:

Collection Manager of the Year: wręczany zarządcy zbiorów, którego działania spowodowały zmiany (*made a difference*). Nagrodę otrzymała Jamie Everitt z Norfolk Museum Service.

Young Collections Professional of the Year: wręczany pracownikowi poniżej 30 roku życia pracującemu ze zbiorami, którego działania spowodowały zmiany (*made a difference*). Nagrodę otrzymała Jenny Webb z The Lightbox.

The Enterprise in Museum Award: Uznanie profesjonalizmu w rozwoju i przedsiębiorczości w muzeum. Nagrodę otrzymało Tyne & Wear Archives & Museums za projekt „Rapid Enterprise Initiative”. W tej kategorii wyróżniono również Glasgow Women’s Library.

Collection Practice: honorowanie projektów, które prezentują innowacyjne wdrożenie praktyk w celu poprawy trwałości i użyteczności kolekcji na potrzeby organizacji kultury. Nagrodę otrzymało Museum of London za projekt „Unearthing London’s Boroughs”. W tej kategorii wyróżniono również muzea: Bristol Museums, Galleries and Archives, Museum of English Rural Life, Reading Museum.

Collections on a Budget: honorowanie projektów, które są przykładem poprawy w zarządzaniu kolekcją w organizacji o obrotach poniżej £500 000. Nagrodę otrzymało Hayle Oral History Project za projekt Hayle Church mobile phone app. W tej kategorii wyróżniono również: The Museum of Carpet, Corby Borough Council.

Participatory Practice: wyróżnienie wyjątkowych przykładów jak praktyka uczestnictwa wpłynęła korzystnie na muzeum poprzez wzmocnienie relacji z gośćmi/użytkownikami. Nagrodę otrzymało Public Catalogue Foundation za projekt: „Your Paintings: Masterpieces in Schools”. W tej kategorii wyróżniono również: Woodhorn, Bade’s World Museum.

Fot.6. Lucy Frears (Hayle Oral History) odbiera nagrodę „Collections on a Budget Award 2014” od Scott’a Furlong’a (Arts Council England) za aplikację mobilną: Hayle Churks Mobile Phone App (fot. Greg Sigston, źródło: <https://theschoolofcommunicationdesign.files.wordpress.com/2014/07/14-07-08-lucy-frears-appawardgrinning.jpg>)

Dzień trzeci. 2014-06-26

09:00-09:30 Rejestracja, stanowiska wystawiennicze firm współpracujących z Collections Trust,

Standardowa rejestracja. Osoby w rejestracji były dostępne do pomocy przez cały czas trwania konferencji.

Ponadto goście mieli dostęp do części wystawienniczej. Szczegółowy opis wystawców zamieszczono [tutaj](#).

09:30-10:00 Kolekcje, nowe szanse i wyzwania [Collections, new opportunities and challenges, Sir Peter Bazalgette, Chair, Arts Council England]

Wystąpienie przewodniczącego Arts Council England (<http://www.artscouncil.org.uk/>) dotyczyło organizacji Arts Council England, finansowania i ogólnego spojrzenia na dziedzictwo kulturowe gromadzone w muzeach.

We wstępie Peter Bazalgette omówił budżet Arts Council England, który oparty jest o podatki i wpływy z loterii. Roczny budżet to 700 mln funtów na wszelkie formy kultury, w tym 40 milionów funtów na muzea. Z tych środków Arts Council England finansuje:

- Katalogowanie publicznych kolekcji
- Projekt „Art Investigator”
- Cyfrowe zasoby – Manuskrypty z Fitzgerald Museum w Cambridge
- Program partnerski poświęcony I Wojnie Światowej – w którym uczestniczy 49 państw i setki organizacji
- i wiele innych

Celem Arts Council England jest wspieranie:

- rozwoju muzeów
- tworzenia sieci wymiany wiedzy i doświadczeń
- wypożyczeń do/z

Chcąc ubiegać się o środki na projekty z Arts Council England należy spełniać następujące kryteria:

- Być bardzo ambitnym
- Jednoczyć wysiłki
- Być skutecznym
- Gromadzić się by spotęgować korzyści

Perspektywa Arts Council England:

- W muzeach zgromadzone jest dziedzictwo imperium i industrializacji
- Fundusz z loterii zasila kulturę od 20 lat
- Sposób gromadzenia zbiorów w przeszłości można określić mianem „szlachetnej kleptomanii” (*noble kleptomania*)

- Rośnie liczba osób odwiedzających muzea
- Kadra muzealna staje się grupą profesjonalistów
- Muzea znajdują się w awangardzie kultury
- Kryzys gospodarczy uderzył w muzea, w szczególności w lokalne, powodując cięcia budżetowe w wysokości 30%
- Niezależne muzea zanotowały wzrost przychodów jednocześnie wykazując się imponującą aktywnością
- Muzea nie konkurują między sobą – konkurują z innymi formami spędzania czasu jak telewizja, kino itd.

Peter Bazalgette szczególną uwagę poświęcił zagadnieniu nieetycznej i nieodpowiedzialnej sprzedaży obiektów z kolekcji. Podkreślił, że kolekcja muzealna jest zasobem kulturowym a nie finansowym. Sprzedaż kolekcji jest równoznaczna z usunięciem ze schematu akredytacji i skutkuje problemem z uzyskaniem finansowania. Zaznaczył, że lokalne władze nie powinny wyprzedawać kolekcji na potrzeby bieżących wydatków.

Wskazał ponadto, że sektor muzealny jest mało aktywny w oddziaływaniu na partie polityczne aspirujące do sprawowania władzy w państwie. Sektor powinien zadbać przed wyborami samorządowymi lub parlamentarnymi aby nagłośnić i wskazać korzyści dla narodu płynące ze sprawnie funkcjonujących muzeów i zadbać o to by takie kwestie zostały uwzględnione w programach partii.

Pośród działań realizowanych przez muzea przytoczył wystawę „Pompeje” dla której zrealizowano dwugodzinny film, w którym na temat wystawy wypowiedzieli się specjaliści i badacze. Film zaprezentowano w 281 kinach 53 tysiącom widzów w wieku szkolnym w ramach specjalnych wydarzeń zorganizowanych dla szkół. Ponadto materiał prezentowano również w innych krajach. Uzyskany efekt to zwiększenie liczby gości na wystawie z założonych 250 tysięcy w sześć miesięcy do 471 tysięcy w trzy miesiące. Potwierdziło to jedynie zasadę, że pokazanie materiału w telewizji i kinie zwiększa liczbę uczestników na żywo.

Odnosił się również do rządowej strategii rozwoju w Anglii, w ramach której aktywizowane są 4 obszary: nauka, technologia, elektronika i matematyka, wspólnie określane akronimem STEM (Science, Technology, Electronics, Math). Arts Council England stara się dodać literę A (Art) do tej nazwy, zmieniając ją w STEAM, ponieważ bez sztuki nie ma wzornictwa.

Nowy plan finansowy Arts Council England na lata 2015-2018 ogłoszono 1 lipca 2014 roku. Zarezerwowano w nim 10 milionów funtów rocznie na mniejsze projekty. Celem nowej perspektywy finansowej jest:

- Otwarcie dostępu do kolekcji
- Przegląd zasad nadawania „Designation Scheme” (polegającego na przydzielaniu poszczególnym muzeom, bibliotekom i archiwum (także prywatnym) miana „Designated status” wskazującego na krajowe i międzynarodowe znaczenie kolekcji – przy czym z systemu wyłączone są muzea narodowe)
- Rozwój Arts Council Collection – kolekcji należącej do narodu/państwa, która została utworzona w latach 40. XX wieku, a obecnie składającej się z 7500 obiektów rozłożonych po całym kraju w ramach wypożyczenia na wystawach, gdzie zobaczyło je ponad 3,5 miliona osób tylko w zeszłym roku.

TOTAL INVESTMENT APPROACH IN NUMBERS, 2015–18

The Arts Council has announced its investment approach for 2015–18, with details of the new National portfolio, museums funding, Strategic funds and Grants for the arts

PROPOSED NATIONAL PORTFOLIO AND MAJOR PARTNER MUSEUMS

670

The National portfolio will be made up of 670 arts organisations, down from 703¹

46

46 new organisations joining, 58² leaving

21

Our Major Partner Museums are increasing in number from 16 to 21

£69.6m

£69.6m³ each year of Lottery money will go into the national portfolio, to be invested in touring and work with children and young people (up from £29.0m³)

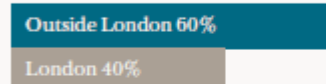
3

The three largest new National portfolio organisations are:

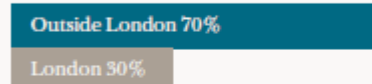
- Derby Theatre
- Tyne & Wear Museums
- New Adventures & Re:Bourne, Brighton

FUNDING ACROSS ENGLAND

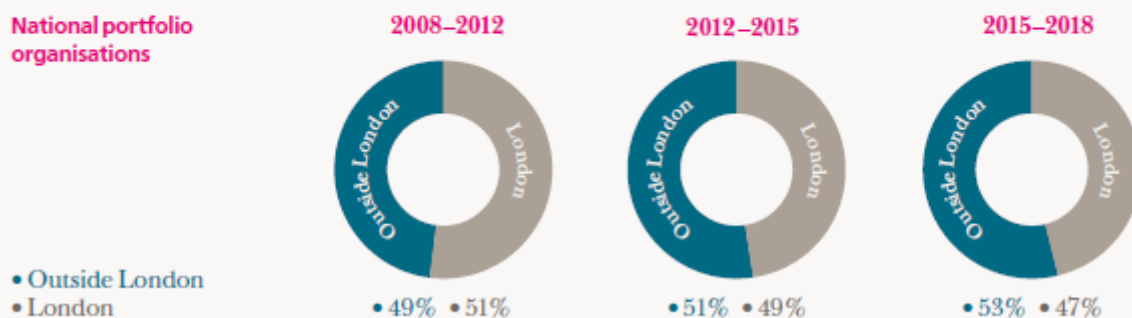
Grant in aid

Lottery funding

National portfolio organisations

¹Including NPOs, Bridge organisations and National Youth Music Organisations

²There are a further 21 organisations not included in the new portfolio. These are 5 Associate Bridges who chose not to apply for Bridge status and 16 NPO organisations who did not reapply.

³Figure includes Bridge and National youth music organisations

Interactive map: National portfolio organisations and Major partner museums, 2015-18

This map is for 2015-18. For our older 2012-15 map, go [here](#).

In 2015-18 we will provide regular funding to 670 National portfolio organisations, and 21 Major partner museums. Use the filters on the left to find out more about the support we're giving to arts and culture in your area. You can filter by discipline, location, annual investment and find our Bridge organisations and National youth music organisations on the map too. [Find out more about our 2015-18 investment](#).

Filters

Discipline:

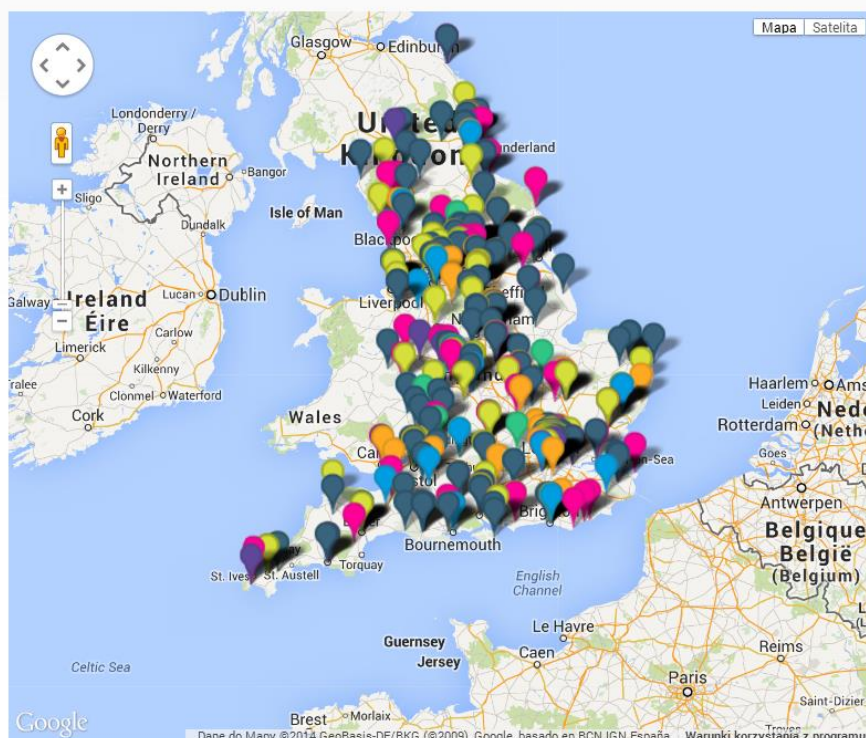
- Combined arts
- Dance
- Literature
- Music
- Theatre
- Visual arts
- Major Partner Museum

Area:

2015-2018 investment:

Bridge and NYMOs:

Search

Zrzut ekranu 9. Instytucje narodowe uczestniczące w perspektywie finansowej 2015-2018 (źródło: Arts Council England).

Ostatnim elementem wystąpienie było odwołanie do opracowania „Holistyczne podejście do oceny naszej kultury: raport dla Departamentu Kultury, Mediów i Sportu” autorstwa dr Claire Donovan z Uniwersytetu Brunel w Londynie, opublikowanego w maju 2013 roku ([https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/197826/Holistic Approach 10 May 2013final_forweb.pdf](https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/197826/Holistic_Approach_10_May_2013final_forweb.pdf)). Celem raportu było wskazanie transparentnych metod oceny projektów, wymagających mierzenia wartości kulturalnej w sposób alternatywny do zwyczajowo stosowanych metod ekonomicznych, opartych między innymi na kosztownych i czasochłonnych analizach. Jako metodę przyjęto podejście holistyczne. W trakcie badań zorganizowano dwa warsztaty o charakterze konsultacji w ramach sektora muzealnego, z których wynikły następujące wnioski:

- Wsparto ideę, że ocena nie powinna być oparta na zasadzie „jeden rozmiar pasuje wszystkim” (*one size fits all*)
- Metody oceny ekonomicznej są właściwe dla dużych inwestycji ale nie dla przedsięwzięć na małą skalę
- Istnieje potrzeba stworzenia instrukcji dla sektora wskazującej jakie ekonomiczne i nieekonomiczne metody oceny wartości użyć w zależności od okoliczności

- Organizacje sektora kultury, począwszy od małych lokalnych i społecznych projektów do dużych narodowych instytucji, są chętne do uczenia się jak najlepiej artykułować wartość jaką ich działania generują dla różnych grup publiczności.

Zdaniem Peter'a Bazalgette holistyczne podejście ma umożliwić ocenę korzyści dla społeczeństwa tak w zakresie społecznym, ekonomicznym jak i kulturowym.

Fot.7. Przewodniczący Arts Council England Peter Bazalgette odbiera symbolicznie certyfikat uczestnictwa w konferencji Open Culture (fot. Greg Sigston, źródło: Collections Trust).

10:00-11:00 OpenCulture Unconference

(Pojęcie Unconference oznacza odejście od klasycznego modelu konferencji i działanie oparte na inicjatywie uczestników spotkania. Godzinny blok składał się z wystąpień zaproponowanych przez uczestników konferencji zapisywanych na tablicy wystawionej w ogólnie dostępnym miejscu. Zgłoszono trzy wystąpienia.)

Blok „Unconference” prowadzony był przez redaktorki bloga muzealnego „Ministry of Curiosity” (<http://theministryofcuriosity.blogspot.com/>) pracujące na co dzień w muzeach. Celem ich działania jest radosne i nieformalne podejście do muzeów.

Wystąpienie 1: Lucy Frears „How can an APP put your collections to work & get us moving”

Aplikacja wyróżniona nagrodą Collections Trust: Collections on a budget.

Aplikacja mobilna The Hayle Churks powstała w ramach projektu Hayle Oral History Project. Celem stworzenia aplikacji było uwolnienie materiału archiwalnego, w tym zwłaszcza audio i fotograficznego. Aplikacja powiązana jest przestrzennie do miejscowości Hayle w Anglii – określanej jako prowincjonalna, półwiejska i przemysłowa.

Fot.8. Lucy Frears opowiada o nagrodzonym projekcie Hayle Churks Mobile Phone App (fot. M. Kłós).

Podczas przygotowań do stworzenia narracyjnego przewodnika po miejscach, które znikają bądź których już nie ma (np. w związku ze zmianami zagospodarowania terenu) uznano że aplikacja mobilna zapewnia bogatsze doświadczenia niż zastosowanie audio przewodnika opartego wyłącznie na formacie audio np. mp3.

Lucy Frears przytoczyła dwie uwagi, które nasunęły się jej w trakcie realizowania projektu a także po jego zakończeniu i które skłaniają do podążania zaproponowaną przez nią ścieżką:

- Wspomnienia przetrwają, mimo że zmienia się otoczenie.
- Opowieści jak duchy mają dostęp do miejsce, nawet jeśli się zmieniły bądź już nie istnieją.

Praktyczne wskazówki dla tworzenia aplikacji wykorzystującej archiwalia:

1. Opisz lokację rzeczy, która jest przedmiotem narracji (lokalizacja przestrzenna dla użytkownika aplikacji by mógł się zorientować w terenie – np. dom znajdował się na prawym brzegu rzeki)
2. Otwarcie archiwów i muzeów – jest potrzeba otwarcia kolekcji aby ludzie mogli z nich korzystać; wysokie koszty pozyskiwania materiałów – w skrajnej sytuacji koszt wykorzystania jednej fotografii przewyższał koszt stworzenia całej aplikacji
3. Należy sięgnąć po „magię” aplikacji, przywracającą zmarłych do życia i wykorzystać sposób w jaki oddziałuje to na odbiorców aby pogłębić doznanie towarzyszące prowadzonej narracji (archiwalne nagrania audio)
4. Należy przeanalizować, czy opisy w aplikacji mają mieć charakter stacjonarny (stacji podczas których odsłuchuje się nagrań/ogląda fotografie/filmy) czy wszystko ma się odbywać w ruchu
5. Należy dotrzeć do historii miejsca, które opisujemy i uwzględnić w aplikacji aby stworzyć możliwie pełny obraz.

W dyskusji, która nastąpiła po trzech prezentacjach Lucy Frears zwróciła uwagę na problem starzenia się produktów. W jej ocenie aplikacja zestarzeje się za pięć lat i wówczas przestanie działać na większości urządzeń i platform. Stworzony produkt nie podlega aktualizacji, stąd w przypadku zestarzenia konieczne będzie powrócić do początku i stworzyć nową wersję przy pomocy pozyskanych środków.

Wystąpienie 2: Peter Hanecak, Open Data Activist, „Open data in Museum”

W swoim wystąpieniu Peter Hanecak zachęcał do stosowania Open Data wskazując, że jest to racjonalny kierunek działania, również dla muzeów. Jako zaletę wskazał niski poziom inwestycji w stosunku do nieproporcjonalnie większych korzyści tak dla użytkowników jak i dla muzeów.

Fot.9. Peter Hanecak opowiada o Open Data (fot. M. Kłos).

Wystąpienie 3: Monica Lechner, DEN (Dutch Digital Heritage), Kenniscentrum Digitaal Erfgoed "Museums in post Digital World"

DEN stanowi centrum dla digitalizacji instytucji zajmujących się dziedzictwem. Jednym z kluczowych zadań DEN jest ocena nowych technologii pod kątem zastosowań.

Punktem wyjścia do prezentacji jest stwierdzenie, że media społecznościowe, media mobilne, tabletyzacja, BYOD (Bring Your Own Device), Crowd Sourcing są trendami rodem z 2012 roku, zatem co przyniesie przyszłość? Informacja cyfrowa jest wszechobecna, a jej odbiorcy pragną rzeczywistych materialnych doświadczeń poza cyfrowym światem, scalenia technologii z przedmiotami (*smart objects*) oraz spersonalizowanych dopasowanych do oczekiwań doznań.

Wadą współczesnej cyfryzacji jest konieczność posiadania cyfrowych urządzeń, które powodują poczucie obciążenia i irytacji związanej z ciągłym byciem online, inwigilowaniem.

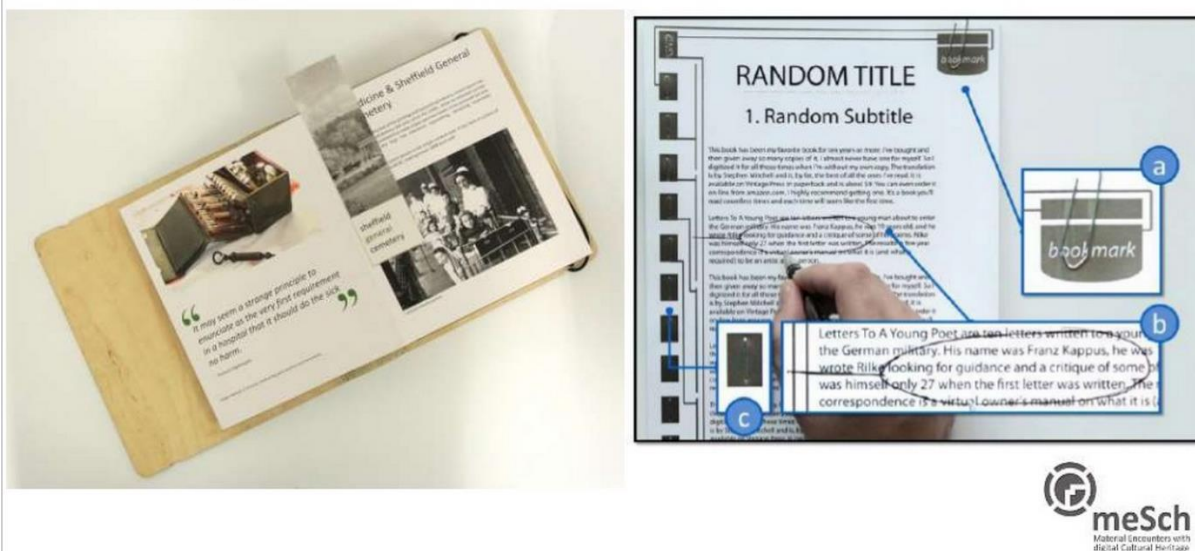
Zrzut ekranu 10. Wykorzystanie urządzeń mobilnych na potrzeby przeglądania zasobów cyfrowych. Wizja artystyczna Leo Caillard'a wykorzystana do wizualizacji zagadnień omawianych w trakcie prezentacji (autor: Leo Caillard, źródło: projekt meSch, Dutch Digital Heritage).

Jeden z takich projektów to meSch – Material Encounters with digital Cultural Heritage, w ramach którego testowano inteligentny papier – Companion Novel. Zaznaczając fragment dotyczący zwiedzanego obszaru, w odpowiednim momencie papier informuje użytkownika o tym, że w miejscu w którym się znajduje jest coś co go interesuje (w związku z zaznaczeniem poczynionym w tekście). Taka sytuacja powoduje, że nie ma konieczności posiadania smartphona. Takie działania mają doprowadzić do personalizacji doświadczenia – przejścia od urządzeń do zaszczepienia technologii w otaczające przedmioty/obiekty/wystawy, co pozwoli pozbyć się samych urządzeń.

Companion Novel prototype

The Companion Novel is a mobile device in the form of a book that plays audio material through locally deployed wireless speakers. The choice of audio material is dependent on the current location and selected page of the book.

Zrzut ekranu 11. Prototyp „inteligentnego papieru” w ramach projektu meSch (źródło: projekt meSch, Dutch Digital Heritage).

Kolejny z prototypów to system zarządzania ekspozycją, w którym treść dopasowana jest do ilości zwiedzających pomieszczenie, ich szybkości przemieszczania oraz odległości od centrum pomieszczenia. Im dłużej osoba zwiedza pomieszczenie tym więcej nowych informacji się pojawia, natomiast jeśli zwiedzanie jest szybkie – szybko następuje zapętlenie danych podstawowych prezentowanych na wystawie.

Get inspired! Get in touch!

MeSch-project.eu
@meschproject

Monika Lechner
@lemondesign

All artist pictures by
www.leocaillard.com
© 2012 Léo Caillard

Zrzut ekranu 12. Informacje o projekcie meSch (źródło: projekt meSch, Dutch Digital Heritage).

Strona projektu: mesch-project.eu

11:00-11:30 Przerwa, stanowiska wystawiennicze firm współpracujących z Collections Trust

Szczegółowy opis wystawców zamieszczono [tutaj](#).

11:30-13:00 Panel 1: Umiejętności cyfrowe [Digital Skills]

11:30-11:35 Wprowadzenie [Abhay Adikhari, Digital Strategist, Dhyaan Design]

11:35-11:55 Przepraszam, ale to jest bardziej skomplikowane! [Sorry, it's more complicated than that, David Walsh, Head of Digital Collections, IWM]

David Walsh przedstawił proces digitalizacji w Imperial War Museum, podkreślając znaczenie zaangażowania odpowiedniej ilości czasu i zasobów w uzyskanie najlepszych rezultatów. Zwrócił także uwagę, że istnieje zapotrzebowanie na różnego rodzaju materiały, dostępne w rozmaitej jakości i kontekstach dla różnych odbiorców.

Kluczowe jest pytanie, w jaki sposób można spełnić oczekiwania wszystkich odbiorców mając ograniczone zasoby. Przede wszystkim musi zostać stworzony/utrzymany kanał dystrybucji

digitalizowanych materiałów na zamówienie. Digitalizacja musi zatem opierać się na biznesowym myśleniu – konieczne jest ciągłe liczenie – ile materiału i jakiej jakości jest niezbędne aby wygenerować zysk. W tym procesie kluczową rolę odgrywają kuratorzy, którzy zazwyczaj mają dobre wyobrażenie o tym, co powinno się sprzedać. Dlatego obecnie niezbędną umiejętnością w muzeum jest „digital curatorship” (brak polskiego odpowiednika nazwy tej umiejętności; można ją zdefiniować jako zdolność selekcji, zachowania, utrzymywania, gromadzenia i archiwizowania cyfrowych zasobów; a celem działania jest zapewnienie utrzymania oraz podnoszenie wartości repozytoriów danych cyfrowych dla teraźniejszości i przyszłości – więcej o tym: http://en.wikipedia.org/wiki/Digital_curation; w Wielkiej Brytanii funkcjonuje Digital Curation Centre (DCC) prowadzące badania rozwojowe, doradztwo i wsparcie między innymi w tym zakresie).

Kluczową wskazówką dla podejmowanych działań z zakresu digitalizacji według Davida Walsh jest dostosowanie możliwości do wyzwań i unikanie „porywania się z motyką na księżyc”.

11:55-12:15 Budowanie 3D w praktyce zarządzania zbiorami [Building 3D into your Collections Management Practice, Chris Vastenhound, Project Coordinator, Royal Museums of Art and History, Brussels]

Chris Vastenhound przedstawił organizację pracy i stosowane metody digitalizacji w Royal Museum of Art and History w Brukseli.

Wskazówki i zalecenia dotyczące digitalizacji:

1. Używaj fotogrametrii (wraz z oprogramowaniem porównywalnym z tym jakie stworzyła firma Agisoft) w miejsce zaawansowanych i niezwykle czasochłonnych i kosztochłonnych technologii skanowania 3D
2. Szukaj metod o niskich kosztach wytworzenia i satysfakcjonującej jakości
3. Zlecaj druk 3D – nie kupuj sprzętu – to wysoce nieopłacalne
4. Obszary zastosowania 3D:
 - Badania na odległość – nie ma konieczności transportowania obiektu w celu udostępnienia go do badań, możliwe jest udostępnienie cyfrowego modelu zawierającego dane 1:1
 - Możliwość wydruku „zastępczego obiektu” w miejsce delikatnego oryginału w celu udostępnienia zwiedzającym np. do celów edukacyjnych
 - Reprodukacja obiektu
 - Modele konserwatorskie wariantów restauracji obiektu.

12:15-12:35 Budowanie DAM w praktyce zarządzania zbiorami [Building DAM into your Collections Management Practice, Tom Bilson, Head of Digital Media, Courtauld Institute of Art]

Digital Asset Management (DAM) jest przede wszystkim sposobem myślenia i zarządzania, który współcześnie przynosi wiele korzyści. W przeszłości zbiory muzeum zawierały kolekcję fotografii muzealiów, a wizerunki stanowił element opisu obiektu. Obecnie wizerunek cyfrowy jest obiektem samym w sobie. Dodatkowo pliki wyjściowe są dużych rozmiarów i ich przechowywanie wymaga wiele przestrzeni, przy czym w systemie do zarządzania kolekcją używa się mniejszych wersji. Co zatem dzieje się z dużymi plikami? W jaki sposób należy je składować i nazywać? Odpowiedzi na te pytania są elementami zarządzania zasobami cyfrowymi (DAM).

W Courtauld Institute of Art stosowany jest podwójny sposób oznakowania wizerunków cyfrowych. Ręcznie wprowadzany jest w nazwie pliku numer akcesji obiektu, natomiast w sposób

zautomatyzowany generowany jest kod składający się z 40 znaków alfanumerycznych zapewniający 1.78×10^{67} możliwości (podczas gdy liczba atomów to 1×10^{82}), co oznacza, że instytucja nie ma obaw co do powielenia identyfikatorów lub wyczerpania ich zbioru. 8 z 40 znaków jest używane jako element identyfikatora URL.

Implementacja DAM niekoniecznie wymaga wdrożenia nowego systemu informatycznego. Można zarządzać plikami za pomocą wielu darmowych lub niedrogich aplikacji lub wręcz bez jakiegokolwiek systemu/aplikacji informatycznej. W takim przypadku (DAM without DAM) należy stosować odpowiednie nazewnictwo i logiczną strukturę folderów, tworzoną na przykład według dat utworzenia, przy czym w jednym folderze nie powinno być przechowywane więcej niż 600 plików. Dużo rad można znaleźć w Internecie, np. <http://www.jiscdigitalmedia.ac.uk>

W Courtland Institute of Art zmodyfikowano DAM i używa się go obecnie w ramach systemu do zarządzania zbiorami. Obecnie stosowany jest system do dokumentacji i publikacji stworzony przez ZETCOM (Museum+).

Tom Bilson odniósł się też do tworzenia systemów informatycznych wyłącznie na potrzeby własnej instytucji. Uznał to za zły trend i wysoce niekorzystne rozwiązanie, ponieważ jako użytkownik takiego systemu nie jest się częścią większej społeczności użytkowników (poczucie izolacji, brak możliwości podzielenia się problemami z innymi, brak zrozumienia) a jednocześnie ponosi się duże koszty związane z wdrożeniem i wsparciem technicznym. Zakup standardowych rozwiązań o wielu wdrożeniach zapewnia, że nie ma problemów z aktualizacjami. Z tego też względu nie należy dążyć do wprowadzania zbyt wielu modyfikacji w systemie i trzymać się standardowej wersji dystrybuowanej przez dostawcę, bowiem wszelkie zmiany stwarzają zawsze problem przy aktualizacji oprogramowania (taka niestandardowa wersja może skutkować błędami po aktualizacji).

Courtland Institute of Art korzystało z własnego systemu i z perspektywy czasu wyraźnie wynika, że było to rozwiązanie niekorzystne.

Tom Bilson udzielił w zakończeniu następujących praktycznych wskazówek:

1. Zaangażuj wszystkich
2. Stwórz sieć (network) dobrych praktyk
3. Zaczynij wkrótce (nie ma na co czekać!)
4. Nauczenie i zrozumienie czym jest DAM zabiera około 1 rok

12:35-13:00 Pytania do prezentacji

Najistotniejsze pytanie dotyczyło radzenia sobie z duplikowaniem danych w instytucjach – a ściśle, wielokrotnymi kopiami lokalnymi plików przechowywanymi na komputerach użytkowników. Kopie takie zajmują przestrzeń dyskową w skali instytucji i tym samym generują realne koszty, między innymi związane z zakupem dodatkowych dysków.

Zdaniem Toma Bilsona zamiast przetrzymywać dokumentację fotograficzną lokalnie należy dążyć do przechowywania wszystkiego w DAM (w praktyce w tzw. chmurze). Zaznaczył jednocześnie, że ustalenie zasad działania w tym zakresie nie jest decyzją działu IT czy działu digitalizacji (ewentualnie menadżera digitalizacji) a decyzją kierownictwa instytucji – musi to być decyzja odgórna, następnie realizowana przez dział IT. Nie ma tu miejsca na ruch oddolny. Wdrożenie DAM gwarantuje przetrwanie/podtrzymanie wytworzonej w ramach instytucji dokumentacji, podczas gdy brak jest takiej gwarancji przy składowaniu lokalnym (część danych występuje

tylko w jednym miejscu i w przypadku awarii zostaną utracone). Problemem w tej sytuacji są przyzwyczajenia użytkowników i chęć posiadania wszystkiego lokalnie na własnym dysku.

Obecnie w instytucjach istnieją oddzielne systemy do zarządzania DAM, zarządzania zbiorami i zarządzania/tworzenia dokumentacji. Celem jest integracja tych trzech elementów w jednym systemie.

13:00-14:30 Przerwa, stanowiska wystawiennicze firm współpracujących z Collections Trust,

Szczegółowy opis wystawców zamieszczono [tutaj](#).

14:30-15:00 Projects Updates: Collections

1. Tyne & Wear Archives & Museum (<http://www.twmuseums.org.uk/home.html>)

Wystąpienie dotyczyło bezpieczeństwa kolekcji, która nie może być użytkowana z konkretnych względów. W muzeum podjęto decyzje o usunięciu ze zbiorów obiektów zawierających znaczne ilości azbestu. Wynikało to z dwóch względów:

- Bezpieczeństwa ludzi narażonych na kontakt z azbestem
- Efektywnego wykorzystania zasobów – tj. przestrzeni magazynowej i wystawienniczej – nie było sensu przechowywać obiektów, których nie można eksponować

Usunięcia dokonano za pośrednictwem wyspecjalizowanych przedsiębiorstw, przy czym zalecono aby samodzielnie przeprowadzić rozpoznanie rynku, szczególnie w punktach skupu złomu i ustalić czy podmioty te mają uprawnienia do utylizacji np. azbestu. Wówczas możliwe jest pominięcie pośredników i zaoszczędzenie środków.

Porady na podstawie zdobytych doświadczeń:

1. Należy pamiętać, że świadoma i racjonalna deakcesja jest elementem działalności muzeów i nie należy się przed nią wzbraniać za wszelką cenę, szczególnie gdy w grę wchodzi ludzkie zdrowie i życie.
2. Pracownicy powinni głośno informować, że nie zgadzają się na warunki i środowisko pracy zagrażające ich zdrowiu i życiu.

3. Paul Vetch, King's Collage London

Paul Vetch prowadzi badania dotyczące zarządzania cyfrowego w instytucjach kultury, których wyniki zostaną opublikowane pod tytułem „Digital Collections Management and Curatorial Practice” jeszcze w 2014 roku. Dotychczasowe efekty prac pozwoliły mu zdefiniować trzy występujące modele (dwa z nich zaprezentowane poniżej):

- Istnieje infrastruktura do zarządzania kolekcjami ale posiada ograniczoną funkcjonalność – w efekcie obsługa niezadowolona
- Istnieje infrastruktura do zarządzania kolekcjami, zapewnia funkcje ale technologicznie jest stara lub starzeje się, tym samym nie spełnia wymagań – w efekcie obsługa używa wyszukiwarek internetowych do wyszukiwania treści na stronie (katalog zbiorów online) co jest sposobem szybszym niż korzystanie z systemu

Porady i wnioski przekazane w zakończeniu wystąpienia:

1. Stosowana powszechnie w muzeach technologia klient-serwer jest przestarzała o 10 lat.
2. Jeśli użytkownicy utracili wiarę w system zarządzania zbiorami nawet zakup najlepszego systemu nie zmieni tego stanu.

3. Alex Dawson, The Collections Trust

Raport o postępach prac (opis projektu przedstawiono na konferencji Open Culture 2013) w ramach projektu Collection Management Competency Framework (stanowi to przykład Sektorowej Ramy Kwalifikacyjnej), który jest realizowany w dwóch etapach: część pilotażowo-rozwojowa realizowana w latach 2013-2014 oraz faza wdrożeniowa w latach 2014-2015. Ponadto projekt obejmuje dwie niezależne inicjatywy:

- Collections Competence Framework in Collections Management – CPD Guide finansowany przez Arts Council England

- Review Natural History Collections Competency Framework – przegląd kompetencji niezbędnych do zarządzania kolekcjami historii naturalnej, efekty prac zostaną przetłumaczone na 8 języków.

Stworzona Sektorowa Rama Kwalifikacyjna dla kompetencji z zakresu zarządzania kolekcjami będzie określała kompetencje niezbędne do wykonywania pracy/zajmowania stanowiska służbowego w sektorze muzealnym. Rama będzie obejmowała trzy grupy: praktyków, menadżerów i liderów.

Pod koniec wystąpienia Alex Dawson podsumowała zalety Ramy Kwalifikacyjnej:

- Posiadanie Ramy Kwalifikacyjnej ułatwia planowanie kariery
- Łatwiejszy jest proces rekrutacji
- Przedsiębiorstwo może przeprowadzić audyt wewnętrzny pod względem umiejętności i określić swoje słabe punkty w tym zakresie
- Na poziomie sektora – łatwiej jest wyrazić czym charakteryzuje się wykonywana praca oraz co jeszcze trzeba rozwinąć w ramach sektora
- Łatwiej jest planować szkolenia.

[Sytuacja w Polsce. W ramach *Krajowego Systemu Kwalifikacji (KSK)* powstaje *Polska Rama Kwalifikacyjna (PRK)* koordynowana przez Instytut Badań Edukacyjnych (IBU) – więcej o tym pod adresem: <http://www.kwalifikacje.edu.pl>; brak informacji o pracach nad Sektorową Ramą Kwalifikacyjną dla sektora muzealnego w Polsce].

15:00-15:20 Krótka przerwa

Szczegółowy opis wystawców zamieszczono [tutaj](#).

15:20-16:20 Wielka debata o zbiorach [Great Collections Debate]

Debata miała charakter debaty w stylu Oxford Union, w ramach której przedstawiono po dwa wystąpienia dla poparcia każdego ze stanowisk. Do dyskusji zaproszono publiczność. Debata prowadził Nick Merriman (dyrektor Manchester Museum i przewodniczący Collections Trust). Czas prezentacji poszczególnych stanowisk to 2 minuty. Debata zakończono głosowaniem.

Wnioskiem zgłoszonym pod debatę było: Ten dom wierzy, że wspaniałe muzeum, archiwum lub biblioteka gromadzi lub ginie (*This House believes that a great museum, archive or library collects or dies*).

Pierwsze stronnictwo – zwolennicy gromadzenia (Nick Poole, The Collections Trust; Janet Vitmayer, Chief Executive, Horniman Museum and Gardens;) - opowiadało się za koncepcją, że celem istnienia muzeów jest gromadzenie zbiorów, dlatego kluczowym i najważniejszym celem działania jest pozyskiwanie zbiorów.

Drugie stronnictwo - przeciwnicy gromadzenia (Tonya Nelson, Head of Museums and Collections UCL; Ros Westwood, Derbyshire Museums Manager, Bruxton Museum and Art Gallery) - opowiadało się za bardzo rozsądnym i zdecydowanie ograniczonym pozyskiwaniem zbiorów i skupieniu wysiłków na opowiadaniu historii o zbiorach, które już posiadają, wedle zasady, że nie same obiekty są najważniejsze ale historie z nimi związane.

Zdaniem Janet Vitmayer trudno jest gromadzić zbiory rozsądnie, bowiem trudno określić, które obiekty będą cenne za 50-100 lat. Ponadto bardzo ważne jest aby gromadzić to co jest dzisiejsze/współczesne dla przyszłości.

Zdaniem Ros Westwood pozyskiwanie zbiorów wymaga decyzji czy obiekt wzbogaca rzeczywiście istniejącą kolekcję i czy jest na tyle ważny aby go pozyskać. Przyjmowanie spontaniczne bez określonej polityki jest pozbawione racjonalnego uzasadnienia. Ponadto koszt przechowywania obiektu w magazynie w muzeum wynosi statystycznie 15 funtów na rok, a część z obiektów nigdy nie jest udostępniana w żadnej formie.

Obie grupy uznały, że wspaniałe kolekcje powstają dzięki dobremu zarządzaniu nabywaniem.

Drugim mówcą zwolenników gromadzenia był Nick Poole, który powtórzył tezę, że „Wspaniałe muzeum, biblioteka i archiwa gromadzą albo giną”. Muzea muszą się zaadaptować do sytuacji i gromadzić zbiory aby przetrwać. Nie można również dopuścić do sytuacji powstania „dziury w zbiorach”, to znaczy doprowadzić do sytuacji, w której pewien okres historyczny (nam współczesny) nie będzie reprezentowany w zbiorach muzealnych.

Drugim mówcą przeciwników gromadzenia była Tonya Nelson, która wskazała, że najważniejszym elementem pracy muzeów jest gromadzenie historii wokół obiektów, a nie tylko gromadzenie samych obiektów. W uzasadnieniu przytoczyła projekt o nazwie „100h project” w którym 10 naukowców badało 10 obiektów przez 100 godzin i dostarczyło dziesiątek historii o obiektach do eksplorowania i opracowywania na przyszłe lata. Drugim z rozwiązań są rozmowy z widzami o 1 obiekcie, gdzie każda rozmowa jest inna. Wszystko to zapewnia, że muzea nie muszą nieustająco gromadzić, bowiem już teraz zawierają nieskończony rezerwuar historii. Klasyczna definicja muzeum to świątynia poświęcona muzom, ośrodek nauki, dyskusji i filozofii a nie magazyn obiektów. Znacznie ważniejsze od gromadzenia jest zaangażowanie w kontakt z widzami przez świetne historie. Kończąc wskazała, że Muzeum to historie wokół obiektów.

Wśród głosów z publiczności duże wrażenie wywołało porównanie kolekcji muzealnej do pocztówek otrzymywanych od rodziny i przyjaciół. Nie zachowuje się wszystkich możliwych pocztówek ze wszystkich świąt, urlopów etc. otrzymywanych corocznie, a jedynie pojedyncze, symbolizujące daną osobę/wydarzenie i będące w jakiś sposób ważne na tle innych. Główną przyczyną takiego postępowania jest brak potrzeby gromadzenia wszystkiego, a także prozaiczne ograniczenia co do przestrzeni przechowywania korespondencji. Analogiczna sytuacja występuje w muzeach, gdzie nie ma możliwości gromadzić wszystkiego i trzeba bardzo rozsądnie dysponować przestrzenią, a usuwanie mniej istotnych zbiorów jest częścią dobrego zarządzania.

Głosem w opozycji było stwierdzenie, że muzea mają odpowiedzialność przed przyszłymi pokoleniami i muszą zabezpieczyć dla nich zbiory współczesne, które niegdyś staną się naszym dziedzictwem. Ponadto gromadzenie zbiorów jest procesem dynamicznym.

Kolejny z głosów przeciwników gromadzenia przekonywał, że kolekcje przemieszczają się przez czas zarówno fizycznie jak i abstrakcyjnie poprzez wyobraźnię. Należy skupić wydatki bardziej na dokumentacji historii i zbiorów, udostępnianiu a nie ciągłym nabywaniu. Muzea powinny zaprzestać gromadzenia „rzeczy”, więcej i więcej „rzeczy”, tym bardziej, że wiele z nich staje się „komentarzami obiektów”.

Tonya Nelson wskazała, że nie ma konieczności gromadzenia nowych zbiorów i jak wykazuje praktyka, dotychczasowe zbiory mogą zostać powiązane z nowymi tematami i aktualnymi wydarzeniami. W okresie Arabskiej Wiosny przedstawiciele mniejszości narodowych w Anglii przybywali do muzeów aby zrozumieć dziedzictwo kulturowe swoich narodów.

Wniosek pod głosowanie sformułowano jako tezę „Muzea gromadzą lub giną”. W głosowaniu (jawnym, równym i bezpośrednim) 75 uczestników debaty opowiedziało się za prawdziwością tej tezy, podczas 21 opowiedziało się przeciw niej.

16:20-16:30 Uwagi podsumowujące i pożegnanie [Concluding remarks and farewell]

Na zakończenie konferencji Nick Poole podziękował wszystkim uczestnikom za przybycie oraz swoim współpracownikom za organizację imprezy. Jako główne wnioski wskazał:

- Kolekcja powinna służyć dobrobytowi społeczeństwa
- Konferencja wskazała rozwijające się trendy użytkowania zbiorów na nowe sposoby.

16:30 Zakończenie konferencji [Conference Ends]

Część wystawienniczo-targowa

1. Access Digital

Brytyjskie przedsiębiorstwo Access Digital to zespół ekspertów z zakresu digitalizacji mający swą siedzibę na University for the Creative Arts (UCA) w kampusie w Farnham. Przedsiębiorstwo realizuje szeroką gamę usług z zakresu digitalizacji.

Przedsiębiorstwo powstało w 2013 roku i póki co działa wyłącznie na rynku angielskim.

Strona internetowa : www.access-digital.co.uk

Email: info@access-digital.co

2. Amp Fab

Brytyjskie przedsiębiorstwo specjalizujące się w systemach wystawienniczych i magazynowych. Obecne na rynku od 35 lat, współpracuje z niemal wszystkimi muzeami i galeriami w Wielkiej Brytanii, a także instytucjami w Barcelonie, Maroko i Zjednoczonych Emiratach Arabskich.

Strona internetowa: www.ampfab.co.uk

Email: sales@ampfab.co.uk

3. The Association for Historical and Fine Art Photography (AHFAP)

Brytyjskie stowarzyszenie fotografów pracujących w muzeach, powołane w 1985 roku w Londynie. Głównym celem działalności jest wzmocnienie sieci współpracy i wymiany doświadczenia i dobrych praktyk. Celem działalności jest podnoszenie kompetencji fotografów działających w sektorze dziedzictwa kulturowego. Obecnie do stowarzyszenia należy 200 członków w Wielkiej Brytanii.

Strona internetowa: www.ahfap.org.uk

4. Axiell ALM

Przedsiębiorstwo dostarcza systemy informatyczne do zarządzania wiedzą, w tym kolekcjami muzealnymi i wszelkiego rodzaju dokumentacją. Firma istnieje od lat 80. XX wieku i specjalizuje się w obsłudze i usługach informatycznych dla archiwów i muzeów. Główny obszar działalności to Wielka Brytania, przy czym posiada oddziały w Holandii, Niemczech, Danii, Szwecji, Finlandii, Kanadzie i USA. Zatrudnia ponad 230 specjalistów. W ostatnim roku wykupiła konkurencyjne firmy na rynku skupiając gamę produktów: Adlieb, Solago i KE Software oraz zapewniając, że będą podtrzymywane przez kolejne pięć lat.

Strona internetowa: www.axiell.co.uk

Email: sales-alm@axiell.com

5. Bruynzeel Storage Systems

Przedsiębiorstwo specjalizujące się z w zarządzaniu archiwami i dokumentacją, zaawansowanymi technologicznie systemami magazynowania, przechowywania i ekspozycji zbiorów. Jeden z liderów projektowania i realizacji systemów przechowywania zbiorów, od 60 lat obecny na rynku w Wielkiej Brytanii i Europie. Dostawca systemów do takich muzeów jak: British Museum, Imperial War Museum, Glasgow Museum.

Strona internetowa: www.bruynzeel.co.uk

Email: enquiries@bruynzeel.co.uk

6. Capture Ltd

Przedsiębiorstwo istniejące od 2000 roku, realizujące systemy zarządzania bibliotekami, projektowanie w sieci, projekty rozwojowe. Tworzy ponadto oprogramowanie do zarządzania zasobami cyfrowymi, zwłaszcza oparte o słowa kluczowe i metadane. Firma dostarcza pełne rozwiązania biznesowe dla instytucji jak muzea, instytucje rządowe, uczelnie, korporacje, wydawnictwa, w tym: National Gallery of Art (Washington), British Library, National Maritime Museum, Royal Historic Palaces, National Gallery of Ireland i inne.

Strona internetowa: www.capture.co.uk

Email: tim.hook@capture.co.uk

7. ClickNetherfield Ltd

Brytyjskie przedsiębiorstwo specjalizujące się w systemach ekspozycyjnych i monitorowaniu środowiska. Jeden z liderów w projektowaniu i produkcji gablot ekspozycyjnych na potrzeby muzeów istnieje na rynku od ponad 60 lat. Przedsiębiorstwo o bardzo wysokiej kulturze technicznej, zdolna do pracy na całym świecie.

Strona internetowa: www.clicknetherfield.com

Email: c.mccready@clicknetherfield.com

8. Collector Systems, LLC

Przedsiębiorstwo tworzy systemy informatyczne do zarządzania kolekcjami muzealnymi, a w szczególności systemy informatyczne oparte na chmurze (co zapewnia dostęp do danych z urządzeń mobilnych) na potrzeby muzeów, kolekcji historycznych i prywatnych. W oprogramowaniu zaimplementowano pełną nomenklaturę Chenchall'a.

Strona internetowa: www.collectorsystems.com

Email: kosborn@collectorsystems.com

9. Conservation By Design (CXD)

CONSERVATION BY DESIGN LIMITED

Przedsiębiorstwo specjalizujące się w wyposażeniu na potrzeby konserwacji, przechowywania i ekspozycji dla muzeów, bibliotek, galerii i archiwów na świecie. Oferowane produkty obejmują między innymi całą gamę niezbędną do konserwacji, przechowywania i eksponowania zbiorów i dokumentów.

Strona internetowa: www.cxdltd.com

Email: sales@cxdltd.com

10. Constantine

CONSTANTINE

FINE ART LOGISTICS FOR
MUSEUMS, GALLERIES AND COLLECTORS

Przedsiębiorstwo specjalizuje się w logistyce zbiorów na potrzeby muzeów, galerii i kolekcjonerów. Dotyczy to pakowania, przemieszczaniu (transportu) i instalacji jednego obiektu jak i całych kolekcji. Ponadto przeprowadza analizy i projekty wraz z kosztorysami pod kątem inwestycji, a także zapewnia możliwość bezpiecznego magazynowania zbiorów wraz z kontrolą warunków środowiska. Wszelkie zlecenia są odnotowywane w systemie bazodanowym instytucji, który może współpracować z systemami kontrahentów dla lepszego przepływu informacji. Przedsiębiorstwo operuje w Wielkiej Brytanii.

Strona internetowa: www.const.co.uk

Email: Paul Williamson Paulw@const.co.uk

11. Extensis

Przedsiębiorstwo specjalizująca się w systemach informatycznych do zarządzania cyfrowymi zasobami (Digital Asset Management). Wśród kontrahentów korzystających z software'u firmy są: British Library, National Museum of Ireland, Royal Botanical Gardens AT Kew, The National Trust. Przedsiębiorstwo działa na rynku od ponad 20 lat, a jego siedziba znajduje się w USA oraz w Northampton w Wielkiej Brytanii.

Strona internetowa: www.extensis.com/heritage

Email: rbamford@extensis.com

12. Gallery Systems

Przedsiębiorstwo rozwija i dostarcza systemy informatyczne do zarządzania kolekcjami muzealnymi, digitalizacja, systemy informatyczne do zarządzania bibliotekami. Firma działa od ponad 25 lat. Głównym produktem jest TMS, służący do zarządzania kolekcjami, natomiast eMuseum pozwala organizować wirtualne wycieczki przy użyciu skatalogowanych zbiorów. Wśród kontrahentów korzystających z usług firmy znajdują się: Tate, the National Gallery i Bolton Museum & Art Gallery.

Strona internetowa: www.gallerysystems.com

Email: jonahant@gallerysystems.com

13. Genus

Przedsiębiorstwo dostarcza rozwiązania z zakresu dokumentacji dokumentów, książek i mikrofilmów, w tym przede wszystkim różnego rodzaju skanery i materiały eksploatacyjne. Głównymi odbiorcami usług są muzea i galerie. Wśród kontrahentów korzystających z usług firmy znajdują się: British Library, National Library of Scotland, Wellcome Trust, Royal Army Museum, National Maritime Museum i inne.

Strona internetowa: www.genusit.com

Email: hayleykilmurry@genusit.com

14. Guide ID

Brytyjskie przedsiębiorstwo tworzące narzędzia informatyczne na potrzeby klientów z sektora dziedzictwa kulturowego.

Wśród kontrahentów Guide ID znajdują się: Royal Museums Greenwich, Hayward Art Gallery, National Museums Liverpool, Kelvingrove Art Gallery, Anne Frank House, Hermitage Amsterdam, Dutch Royal Palace, English Heritage, Garden Museum.

Strona internetowa: www.guideid.co.uk

Email: mitchellbrown@guideid.com

15. The Jodi Mattes Trust

Nagrody Jodi Awards zostały ustanowione w 2002 roku w celu celebrowania doskonałości i innowacyjności w dostępie do kultury w celu uczczenia Jodi Mattes (1973-2001). Jodi wierzyła, że organizacje powinny ściśle współpracować z osobami z niepełnosprawnościami w celu zapewnienia równego dostępu do cyfrowej kultury i pracowała nieustępliwie na rzecz osiągnięcia tego celu.

Celem nagród jest wyróżnienie praktyk umożliwiających osobom z niepełnosprawnościami dostęp do informacji, kolekcji, nauki i kreatywności za pośrednictwem cyfrowych platform. Jodi Mattes Trust prowadzony jest przez grupę powierników i komitet wolontariuszy w celu dzielenia dobrymi praktykami.

Strona internetowa: www.jodiawards.org.uk

16. Keepthinking

Brytyjskie przedsiębiorstwo specjalizujące się w tworzeniu aplikacji mobilnych i projektowaniu cyfrowym (stron, portali etc.) dla sektora kultury.

Sztandarowym produktem jest Qi – elastyczny System Zarządzania Informacją Muzealną, używanym w muzeach, galeriach, archiwach, bibliotekach oraz innych organizacjach kultury w celu zarządzania

i publikowania zbiorów, wydarzeń, archiwów i wszelkiego innego typu informacji w formie cyfrowej. Qi integruje system zarządzania kolekcją z zarządzaniem zasobami cyfrowymi (DAM), a także zarządzanie archiwum i biblioteką, zarządzanie sklepem oraz zarządzanie treścią publikowaną w sieci.

Qi oparte jest na technologiach sieciowych i w pełni konfigurowalne na potrzeby każdego muzeum, archiwum czy biblioteki, uwzględniające SPECTRUM, DACS, CDWA, ISAD(g), MARC21 i inne. Więcej o tym pod adresem www.qi-cms.com

Strona internetowa: www.qi-cms.com, www.keepthinking.it, www.museumssites.com

Email: info@keepthinking.it

17. KE Software (UK) Ltd

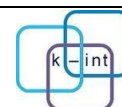

Brytyjskie przedsiębiorstwo dostarczające systemy informatyczne do zarządzania kolekcjami muzealnymi, powiązane interfejsem internetowym zapewniający możliwość zarządzania narracyjnymi treściami tworzonymi przez użytkowników. Dwa główne produkty to Emu: Museum Management System i Vitalware: Vital Records Management użytkowane są w wielu krajach na całym świecie. Obecnie KE Software stanowi część Axiell Group.

Strona internetowa: www.kesoftware.com

Email: christelle.hyppolite@man.kesoftware.com

18. Knowledge Integration Ltd

Brytyjskie przedsiębiorstwo dostarcza systemy informatyczne do zarządzania kolekcjami muzealnymi, projektowanie stron internetowych, edukacja, projekty badawcze. Główny partner Collections Trust przy serwisie Culture Grid (<http://www.culturegrid.org.uk/>) i główny partner technologiczny Europeana Inside. Istnieje na rynku od ponad 14 lat i specjalizuje się w oprogramowaniu pośredniczącym (middleware), z którego korzysta między innymi: Imperial War Museum, National Maritime Museum i Museum of London. Firma dostarcza również rozwiązania do kontrolowania i zarządzania słownikami (terminologią) oraz dostarcza usługi związane z projektowaniem i tworzeniem stron internetowych.

Strona internetowa: www.k-int.com

Email: sales@k-int.com

19. Media Equation

Australijskie przedsiębiorstwo ME™ oferuje oprogramowanie do zarządzania zasobami cyfrowymi (lookat.me™) oraz narzędzia do zarządzania procesami biznesowymi (muse.me™), stworzone w celu automatyzacji procesów w instytucji. Oprogramowanie do zarządzania zasobami cyfrowymi oparte zostało na wieloletnim doświadczeniu jego twórców z branżą reklamową i koniecznością zarządzania dużymi zasobami plików, zdalnie, z każdego miejsca na świecie, przez różnych użytkowników zaangażowanych w proces realizacji na różnych etapach.

Przedsiębiorstwo rozwija swoje usługi we współpracy z Collections Trust oraz wdrożyło procedury SPECTRUM.

Strona internetowa: www.me.com.au

Kontakt: Charles Rignall Email: charles@me.com.au

20. Mamiya Leaf

Japońskie przedsiębiorstwo produkujące aparaty fotograficzne od 1940 roku. Obecnie jest własnością duńskiej firmy Phase One. W trakcie konferencji promowano przystawki Mamiya Leaf Credo i Wide Spectrum Credo o rozdzielczości do 80 megapixeli.

Strona internetowa: www.mamiyaleaf.com

Email: ejo@phaseone.com

21. Mobydoc

Francuski producent systemów informatycznych do zarządzania kolekcjami muzealnymi. Istniejące od blisko 30 lat przedsiębiorstwo dostarcza rozwiązania informatyczne dla muzeów. System informatyczny do zarządzania różnymi rodzajami kolekcji nosi nazwę Micromusee i jest oparty na 3 obszarach: informacji o obiekcie, obiekcie w instytucji (procedury, konserwacje, przenoszenie etc.), publikacji online.

W trakcie konferencji promowano wersję 7 oprogramowania z nowym interfejsem i funkcjonalnościami, zintegrowany system MUM zapewniający scentralizowane zarządzanie wieloma kolekcjami oraz narzędzie do publikacji online: OPAC Web module zgodny z XML, OAI, Europeana-Inside.

Strona internetowa: www.mobydoc.fr

Email: eric.de-cacqueray@mobydoc.fr

22. Modes

Brytyjskie przedsiębiorstwo Modes dostarcza systemy bazodanowe na potrzeby ewidencjonowania i zarządzania zbiorami od ponad 25 lat, obecnie w ponad 600 muzeach, co czyni go najpowszechniej stosowanym systemem bazodanowym w muzeach w Wielkiej Brytanii. Zaletą oferowanych rozwiązań jest ich prostota i stosunkowo niski koszt. Modes jest firmą niekomercyjną, stąd koszty oprogramowania są niższe niż w przypadku rozwiązań typowo komercyjnych.

Strona internetowa: www.modes.org.uk

Email: support@modes.org.uk

23. Montala Limited

Brytyjskie przedsiębiorstwo z siedzibą w Oxfordshire w Anglii, dostarcza między innymi darmowy (typu open source) system do zarządzania zasobami cyfrowymi o nazwie ResourceSpace, w którym główny nacisk położono na użyteczność wewnątrz instytucji.

Na liście użytkowników systemu znajdują się: Oxfam, Action Aid, Save the Children, Macmillan, Marie Curie, Fairtrade, Oxford University, Plan International, Human Rights Watch, Capgemini and Tannoy.

Strona internetowa: www.montala.com / www.resourcespace.org

Email: info@montala.com

24. Novatron Scientific Ltd

Brytyjskie przedsiębiorstwo działające w branży monitorowania i kontroli warunków na potrzeby dziedzictwa kulturowego, kolekcjonerstwa i konserwacji zbiorów. Dostawca przenośnych urządzeń do pomiaru i monitorowania wilgoci, nawilżaczy, pochłaniaczy wilgoci i wielu innych. Novatron posiada standard ISO 9001 i laboratorium wilgotności akredytowane przez UKAS (United Kingdom Accreditation Service).

Strona internetowa: www.novatron.co.uk

Email: simonhlong@btopenworld.com

25. Orangeleaf Systems Ltd

Brytyjskie przedsiębiorstwo informatyczne specjalizujące się migracji danych z wielu różnych systemów informatycznych do jednej aplikacji służącej do publikacji zbiorów online wraz z możliwością ich przeszukiwania, przy użyciu oprogramowania pośredniczące w chmurze o nazwie CollectionsBase. Obecnie CollectionsBase zawiera zbiory 80 instytucji. Przedsiębiorstwo tworzy również strony internetowe, aplikacje sieciowe i mobilne, systemy dotykowe i systemy prezentacji rozszerzonej rzeczywistości.

Strona internetowa: www.orangeleaf.com

Email: james@orangeleaf.com

26. Picturae

Holenderskie przedsiębiorstwo zapewniające pełną obsługę procesu publikacji zbiorów online, obejmującą między innymi: digitalizację, wprowadzanie danych, projektowanie stron, oprogramowanie do zarządzania zbiorami, hosting, przechowywanie zasobów cyfrowych, plany finansowe i inne. Dostarcza system zarządzania zasobami cyfrowymi Memorix Maior, stworzony w oparciu o ponad dziesięcioletnie doświadczenia i służący do zarządzania zwłaszcza kolekcjami cyfrowych obrazów. Ponadto Picturae udostępnia darmową aplikację sieciową do kontroli jakości fotografii cyfrowych (<http://delt.ae/>).

Strona internetowa: www.picturae.com

Email: j.bloothoofd@picturae.com

27. Public Catalogue Foundation – Digitisation Services

Public Catalogue Foundation

Brytyjskie przedsiębiorstwo zapewnia wsparcie dla publicznych i prywatnych instytucji realizujących katalogowanie i dokumentację fotograficzną posiadanej przez nie kolekcji.

PCF specjalizuje się w wysokiej jakości digitalizacji dzieł sztuki, przy czym równie dobrze radzi sobie z katalogowaniem mediów jak i fotografii. Dokumentacje może być realizowana zarówno w 2D jak i 3D, dla obiektów ruchomych jak i przytwierdzonych jak murale, mozaiki czy detalu architektonicznego.

PCF zapewnia również doradztwo i pomoc w zakresie praw autorskich i systemów zarządzania treścią.

Usługi świadczone są na całym świecie.

Strona internetowa: www.thepcf.org.uk

Email: katey.goodwin@thepcf.org.uk

28. Rackline

Brytyjskie przedsiębiorstwo o ponad trzydziestoletnim doświadczeniu w sektorze muzealnych i dziedzictwa kulturowego. Produkty Rackline dopasowane są do indywidualnych potrzeb klientów, zapewniając między innymi audyt w celu określenia optymalnych rozwiązań przestrzennych. W ofercie znajdują się stałe i ruchome regały, gabloty ekspozycyjne, regały na palety i inne.

Na liście kontrahentów znajdują się między innymi: Victoria and Albert Museum, Discovery Museum, Museum of Zoology - University of Cambridge, Hastings Museum and Art Gallery, John Jones Art Centre i wiele innych w Wielkiej Brytanii.

Strona internetowa: www.rackline.com

Email: now@rackline.co.uk

29. Surface Impression

Brytyjskie przedsiębiorstwo założone w 2001 roku i specjalizujące się w projektowaniu i rozwoju mediów cyfrowych dla organizacji pożytku publicznego, dziedzictwa kulturowego, edukacji i sztuki. Wśród usług znajdują się: projektowanie i tworzenie aplikacji mobilnych, kompleksowe projektowanie stron internetowych (grafika, architektura, interfejs użytkownika), rozwój baz danych, a także doradztwo strategiczne. Ponadto realizują tworzenie treści, konsultacje z zakresu edycji, dostępności i testowania użyteczności, wsparcie i szkolenie.

Na liście kontrahentów znajdują się między innymi: Arts Council, Barbican, BBC, The Bodleian Libraries, Chertsey Museum, Gordon Highlanders Museum, Jewish Museum, NHS, Pallant House Gallery, Royal Pavilion & Museums i the Wiener Library.

Strona internetowa: www.surfaceimpression.com

Email: info@surfaceimpression.com

30. System Simulation

System Simulation
uniquely experienced

Brytyjskie przedsiębiorstwo obecne na rynku od ponad 40 lat i dostarczające archiwom, muzeom i bibliotekom systemy do zarządzania kolekcjami, obecnie oparte na rodzinie produktów o nazwie CollectionsIndex+.

Rozwiązania te współpracują z systemami do zarządzania cyfrowymi zasobami (DAM) i za ich pośrednictwem umożliwiają publikację zbiorów online. Wśród klientów System Simulation znajdują się małe i średnie przedsiębiorstwa, międzynarodowe korporacje jak i muzea rangi światowej jak choćby The British Museum. CollectionsIndex+ jest dostępny jako aplikacja komputerowa lub sieciowa.

Wśród udostępnionych w ostatnim czasie rozwiązań znajduje się system zarządzania procesem pracy (workflow), umożliwiający tworzenie na różnych etapach odnośnej dokumentacji jak i zapewniający kontrolę poszczególnych etapów pod względem poprawności realizowanych działań przez odpowiednie osoby.

Strona internetowa: www.ssl.co.uk

Email: leads@ssl.co.uk

31. Time/Image

TIME/IMAGE

Brytyjskie przedsiębiorstwo specjalizujące się w wykorzystywaniu potencjału dziedzictwa kulturowego, w tym kolekcji kultury poprzez badania, digitalizację, opiekę, kreatywną promocję i obecność online.

Strona internetowa: www.timeimage.org.uk

Email: sarah@timeimage.org.uk

32. Vernon Systems Ltd

Nowozelandzkie przedsiębiorstwo obecne na rynku od 25 lat i specjalizujące się w tworzeniu i dystrybucji oprogramowania dla muzeów i galerii. Systemy zarządzania zbiorami i publikacji online stworzone są w oparciu o standard SPECTRUM. Produkty Vernon Systems użytkowane są w instytucjach na całym świecie w instytucjach o różnych zbiorach i wielkości.

Głównym produktem przedsiębiorstwa jest Vernon CMS – system do zarządzania zbiorami o modułowej budowie. Najnowszym produktem jest eHive – proste narzędzie do zarządzania zasobami online.

Strona internetowa: www.vernonsystems.com

Email: anne@vernonsystems.com

33. Zetcom

Szwajcarskie przedsiębiorstwo Zetcom posiada blisko 1 000 klientów, którym dostarcza MuseumPlus w 25 krajach i 11 językach. W 2013 roku obok MuseumPlus firma wprowadziła na rynek nowe rozwiązania w postaci MuseumPlus RIA (Rich Internet Application), ArtPlus (prywatni odbiorcy, sektor korporacyjny). Obie aplikacje oparte są na Java. Dodatkowo firma wprowadziła nową usługę w postaci hostingu dla muzeów SaaS (Software as a Service), co oznacza, że muzeum nie musi martwić się o obsługę IT swoich zasobów i płaci jedynie miesięczną składkę.

Strona internetowa: www.zetcom.com

Email: norbert.kanter@zetcom.pl

34. Zeutschel UK

Brytyjskie przedsiębiorstwo będące wyłącznym dystrybutorem skanerów książek i mikrofilmów firmy Zeutschel GMBH na terenie Wielkiej Brytanii. Ponadto producent oprogramowania do zarządzania procesem digitalizacji o nazwie Goobi.

ZeutschelUK rozwija również zastosowanie technologii 3D na potrzeby kiosków multimedialnych do przeglądania treści za pomocą gestów (gesture control).

Strona internetowa: www.zeutscheluk.co.uk

Kontakt: Trevor King Email: tking@zeutscheluk.co.uk Tel: +44 (0)33 0223 0170

Wnioski

1. W ramach konferencji sporo czasu poświęcono kwestiom zarządzania zasobami cyfrowymi (DAM - Digital Assets Management). O ile dość naturalnym jest scalenie systemu do zarządzania kolekcjami z zarządzaniem zasobami cyfrowymi, Collections Trust wprowadziło oddzielne schematy partnerstwa na te dwa rodzaje oprogramowania dla dostawców tego typu oprogramowania. W toku konferencji prelegenci opisujący doświadczenia swoich instytucji, podkreślali potrzebę tworzenia zintegrowanych systemów w jednym środowisku pracy dla całej kadry muzeum.
2. Przegląd oferty wystawców umożliwił wstępne zapoznanie się z systemami informatycznymi do zarządzania zasobami muzealnymi. Uwagę zwraca ekspansja firmy Axiell, która zgromadziła w swoim ręku 4 systemy informatyczne (wykupując 3 mniejszych producentów: Adlieb, Solago i KE Software). Większość oferowanych systemów opartych jest na architekturze klient-serwer, tylko jeden był w pełni aplikacja webową. Większość systemów jest aktualizowana i rozwijana, część z nich pozwala zarządzać procesami i procedurami. Praktycznie wszyscy dostawcy byli zainteresowani polskim sektorem muzealnym i możliwością sprzedaży swoich produktów. Żadne z oprogramowań nie posiadało pełnej polskiej wersji językowej.
3. W trakcie konferencji wielokrotnie podkreślono potrzebę tworzenia sieci współpracy, w celu przepływu wiedzy (wymiany doświadczeń), wspólnego identyfikowania i rozwiązywania problemów i wyzwań. Brak doświadczenia, wiedzy i kadr to główne problemy występujące w zakresie digitalizacji na całym globie. Ma to szczególne znaczenie w przypadku systemów do zarządzania kolekcjami, gdzie budowa systemu dedykowanego tylko dla jednej instytucji izoluje ją w praktyce od społeczności użytkowników innych systemów pod względem wymiany doświadczeń i wspólnego rozwiązywania problemów.
4. Dynamika rozwoju standardu SPECTRUM powoduje, że Collections Trust (przy własnych ograniczeniach kadrowych) dąży do „uspołecznienia” standardu i poszukuje racjonalnych narzędzi do zarządzania nim przez jego społeczność użytkowników. W trakcie spotkań rozmawiano o nowej wersji SPECTRUM – 5.0, przy czym nie pojawiły się żadne deklaracje w kwestii terminów. Część prac będzie być może prowadzona w ramach społeczności standardu i krajowych partnerów.
5. Prezentacje w zakresie odwzorowań cyfrowych, w tym zwłaszcza 3D, miały charakter bardzo podstawowy, wręcz na poziomie prezentacji dla osób niezaznajomionych z tematyką. Pomimo to, zauważalny był trend racjonalizacji wydatków produkcji 3D poprzez obniżenie jednostkowego kosztu wytworzenia względem jakości. W tym celu zalecano korzystanie z fotogrametrii.
6. Temat powtórnego wykorzystania informacji wytworzonej przez sektor publiczny nie był podejmowany na konferencji.
7. Brytyjski sektor muzealny od ponad roku prowadzi prace nad Ramą Kwalifikacyjną dla kadry muzealnej w zakresie zarządzania kolekcjami, co wiąże się z Europejską Ramą Kwalifikacyjną (*European Qualification Framework*) i zaleceniami Parlamentu Europejskiego i Rady w z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie ustanowienia europejskiego systemu transferu osiągnięć w kształceniu i szkoleniu zawodowym (ECVET).